

The Voice of Canadian Slovenians

Glasilo

kanadskih Slovencev

Leto 11 - številka 4 - julij / avgust 2007

1997 - 2007

Uvodne besede

Poletje se počasi poslavlja. Čas izletov in dopustov je za nami. Upamo, da ste lepo preživeli tople poletne dneve in da ste si uspeli ogledati tudi kaj kanadskih zanimivosti. Kanada ima izredno veliko turističnih atrakcij, toda za razliko od Slovenije so vse njene naravne lepote raztresene po prostrani deželi, ki obsega več kot polovico severnoameriškega kontinenta, od Atlantika do Pacifika. Vsaka provinca ima svoje edinstvene naravne lepote in turistične znamenitosti. Ontario se ponaša z Niagarskimi slapovi, 120 km južno od Toronta, ki jih letno obiše tudi do dvajset milijonov turistov. Za turiste so privlačna tudi nešteta jezera s tisočerimi otoki in otočki. Severno od Toronta, v Georgian Bayu, v jezeru Huron, se razprostira otočje z imenom 30.000 Islands, ki je po dejanskem številu otočkov sicer malo pretirano, vendar jasno nakazuje, da je to največje sladkovodno otočje; med njimi je tudi Manitoulin Island, največji jezerski otok na svetu. Ti predeli so popularne počitniške destinacije številnih turistov, tudi precej Slovencev ima svoje vikende v predelih Muskoke.

Poletje je tudi čas za družabna srečanja s sorojaki, prijatelji in znanci. Po zaslugi nešteti slovenskih prostovoljcev je bilo v poletnih mesecih živahno po vseh slovenskih letoviščih. Na teh slovenskih otočkih v Kanadi, ob pristni domači hrani, slovenski glasbi in prijetnem slovenskem vzdušju, naši ljudje najdejo košček svoje domovine. Razveseljivo je, da se tudi pripadniki druge generacije vse bolj zavedajo pomena slovenskih letovišč za njihovo lastno prihodnost, za prihodnost njihovih otrok in za prihodnost slovenske skupnosti v Kanadi.

V tej številki Glasila boste lahko prebrali številna poročila o delovanju slovenskih društev v Kanadi. Veseli smo, da se oglašajo tudi mlajši dopisniki in nam poročajo o delovanju druge in tretje generacije Slovencev. Za dopise in fotografije se vsem lepo zahvaljujemo, obenem pa vas vabimo, da nam še naprej pomagata vsebinsko oblikovati ta edini slovenski dvomesečnik v Kanadi, da bo res glasilo vseh kanadskih Slovencev.

Zahvaljujemo se vsem, ki ste ob poravnavi naročnine priložili tudi prispevek za tiskovni sklad, prav tako se zahvaljujemo tudi tistim, ki obiskujete prireditve Vseslovenskega kulturnega odbora in na ta način podpirate njegove dejavnosti, med drugim tudi izdajanje Glasila kanadskih Slovencev.

GLASILO

Osrednja revija za Slovence v Kanadi / Main publication for Slovenians in Canada

IZDAJA - VSKO - Vseslovenski kulturni odbor
PUBLISHED By - ASCC - All Slovenian Cultural Committee

NASLOV / ADDRESS

GLASILO KANADSKIH SLOVENCEV:
770 Browns Line, Toronto, ON M8W 3W2
Tel: 416-259-1430

ODGOVORNA UREDNICA / CHIEF EDITOR:
Cvetka Kocjančič
e-mail: CvetkaKocjancic@theslovenian.com

UREDNIKA / EDITOR:
Milena Soršak
e-mail: MilenaSorsak@theslovenian.com

IZVRŠNI UREDNIK / PRODUCTION EDITOR:
Frank Brence
e-mail: FrankBrence@theslovenian.com

ADMINISTRACIJA / ADMINISTRATION:
Sandra Komavli
e-mail: SandraKomavli@theslovenian.com

MARKETING:
Florian Markun
e-mail: FlorianMarkun@theslovenian.com

LEKTOR ZA ANGLEŠČINO / ENGLISH EDITOR:
Richard Vukšinič

DOPISNIKI IN OSTALI SODELAVCI / WRITERS AND
OTHER MEMBERS OF THE PRODUCTION TEAM
Anica Resnik, dr. France Habjan, Silva Plut, dr. Anne Urbančič,
Frank Novak, Martin Polanič, Vladimir Urbanc, Roman Travar,
Miro Koršič, Ciril Soršak, Marjan Kolarič

SPLETNA STRAN / WEB PAGE:
www.theslovenian.com

Vsebina

- 2 Uvodne besede
- 4 48. Slovenski dan na Slovenskem letovišču
- 6 Slovenski dan na Niagarskem polotoku
- 9 Umetniška razstava pri Slovenskem društvu Sava
- 11 Holiday Gardens - 35th Annual Fiesta Week
- 12 Slovenski dan 2007 v Montrealu
- 13 Lovski vestnik 2007
- 14 Gospodarski imenik 2007
Holiday Gardens - Canada Day in Oshawa
- 15 Barbara Sušnik se je vrnila v Slovenijo
- 16 Naše življenje
- 17 Sports at the Slovenian Summer Camp
- 18 Večer v Slovenskem parku
- 20 Seminar za slovenske izseljenske novinarje v Sloveniji
- 24 Marineland - gospodarski čudež Johna Holerja
- 27 Ustanovna seja Sveta Vlade RS za Slovence po svetu
- 28 7. tradicionalno vseslovensko srečanje Državnem zboru RS v Ljubljani
- 30 Duhovnik Franc Sodja CM
- 31 Dr. Rudolf Čuješ
- 32 Nova Gorica v znamenju megazabavališča
- 33 Slovenija v bibličnem razpoloženju
- 35 Kanadski fantje na Triglavu
- 36 Novice
- 39 Bridging the Intergenerational Gap between Seniors and Youth
- 40 Fabulous "Ful Kul" summer
- 42 Spored prireditve od 1. septembra do 25. novembra 2007

Avgust – Veliki srpan

Rimskemu cesarju Oktaviju, nečaku cesarja Julija Cezarja, ki je dopolnil stričevo delo, zavaroval in utrdil rimsko cesarstvo ter zatrl dolgotrajno državljansko vojno, je rimski senat nadel ime Augustus, kar pomeni vzvišeni. Ko je leta 14 umrl, so ga počastili s tem, da so mesec, v katerem je dosegel največ zmag, poimenovali po njem.

V poljedelski deželi, kot je Slovenija, pa osmi mesec pomeni čas velike žetve, zato ime veliki srpan, ki se je ohranilo do danes.

48. Slovenski dan na Slovenskem letovišču

Milena Soršak

V nedeljo, 1. julija, se je na Slovenskem letovišču pri Boltonu vršil 48. Slovenski dan, ki so ga v imenu kanadske slovenske skupnosti v Torontu organizirale sledeče slovenske organizacije in ustanove: Slovensko letovišče, obe slovenski župniji v Torontu, častni generalni konzul RS, Slovensko kanadski svet, Kanadski slovenski kongres, Vseslovenski kulturni odbor, Slovenski dom in Kanadsko slovensko zgodovinsko društvo. Istočasno smo praznovali tudi Dan državnosti republike Slovenije in Kanadski dan. Slavje se je pričelo ob 11h dopoldne s sveto mašo, ki jo je daroval g. Valentin Batič. Mašno bogoslužje je poživila vokalna instrumentalna skupina Šavrinski godci iz Slovenije, ki se je pridružila domačim pevkam. Ker zaradi svoje časovne stiske niso mogli sodelovati pri popoldanskem kulturnem sporedu, so se vsem navzočim

Dr. Janez Vintar

predstavili s kratkim programom takoj po sveti maši. Navdušeni poslušalci so se jim za edinstveno doživetje zahvalili z burnim ploskanjem.

Po kosilu v dvorani, ki so ga pripravile

Folklorna skupina Nageljčki

Randy Drešar

prekmurske gospodinje, se je ob 2h začel kulturni program. Po obeh himnah je zaradi službene zadržanosti g o s p o d a veleposlanika T o m a ž a K u n s t l j a n j e g o v o

sporočilo prebral častni generalni konzul g. Jože Slobodnik. Predsednik Slovenskega letovišča g. John Kuri je pozdravil vse navzoče in se obenem zahvalil vsem staršem, ki spodbujajo svoje otroke k sodelovanju v slovenski skupnosti. Glavni govornik je bil dr. Janez Vintar, avtor knjige *Od lipe do javorja*. V svojem nadvse zanimivem govoru, ki ga je podajal izmenjaje v svoji rodni dolenjščini in čisti angleščini, je orisal trdo in vztrajno delo svojih predhodnikov, njihovo doživljanje tujine in vrednote, ki so jih posredovali svojim otrokom. V imenu mladine je spregovoril Randy Drešar. V svojem govoru je poudaril, kako njegovo življenje zaznamuje pripadnost slovenski skupnosti, v kateri je začel delovati kot član folklorne skupine Nagelj, v nadaljevanju je spodbujal mlade sorojake k aktivnemu sodelovanju.

Otroška folklorna skupina Nageljčki, ki jo vodi Irena Soršak Jager s pomočjo Sabine Sečnik in Nataše Sousa Jamnik, je zaplesala plese iz Bele Krajine, Štajerske in Gorenjske.

Plesna skupina Planika

Slovenia Credit Union na tem dnevu vsako leto podari denarno nagrado v znak priznanja za izreden doprinos. To nagrado so letos prejele Marijine sestre, ki so že vrsto let izredno prizadevne na različnih področjih v naši skupnosti.

Program je nadaljevala plesna skupina Planika pod vodstvom Nancy Kajin in Monike Costa.

Marjan Kolarič

Zaključne besede je izrekel p r e d s e d n i k Vseslovenskega kulturnega odbora g. Marjan Kolarič, ki je na kratko opisal njegovo delovanje in opozoril na revijo Glasilo ter radijsko oddajo Glas kanadskih Slovencev.

V dvorani pa so si obiskovalci imeli priliko ogledati likovno razstavo slik slovenske umetnice Majde Skrinar ter razstavi Kanadskega slovenskega zgodovinskega društva in Slovenskega doma ali pa kupiti knjigo *Od lipe do javorja*.

Številne udeležence prireditve je še pozno v noč zabaval trio Brajda.

Slovenski dan na Niagarskem polotoku

Frank Novak

Slovenski koordinacijski odbor Niagara je bil v nedeljo, 24. junija, pokrovitelj 18. Slovenskega dneva. Gostitelj letošnjega skupnega nastopa slovenskih organizacij na tem področju je bilo društvo Sava v Breslau.

Društvo Sava je po številu svojih članov ena najmanjših organizacij v tem krogu meddruštvenega sodelovanja, vendar se je kljub temu izkazalo kot izvrsten izvajalec te vsakoletne prireditve.

Spored dneva je potekal po že ustaljeni tradiciji.

Ob 11. uri je bila sv. maša, ki jo je daroval hamiltonski župnik Drago Gačnik. Pri bogoslužju so sodelovali predstavniki organizacij in župnijski pevski zbor. Po maši so se duhovno obogateni obiskovalci okrepčali s kosilom in v prijetnem razpoloženju pričakali začetek kulturnega programa ob 14. uri.

Kulturni program je imel dva dela: v prvem delu so sodelovali predsedniki organizacij in častni gostje dneva, v drugem pa so nastopili domači kulturni izvajalci s

poezijo, slovensko pesmijo in z narodnimi plesi.

Za slavnosten uvod so častni gostje v povorki prišli na prizorišče, kjer so z vsemi navzočimi ponosno prisluhnili obema himnama. V povorki gostov so bili predstavniki vseh sodelujočih slovenskih organizacij in sicer: društva Lipa park iz St.Catherinesa, društva Bled iz Beamsvilla, kulturnega društva in Društva sv. Jožefa pri župniji sv. Gregorija Velikega, društva Slovenski park Cambridge, društva Triglav iz Londona in društva Sava. Pridružili so se jim častni gostje: veleposlanik Tomaž Kunstelj, prva tajnica veleposlaništva Barbara Sušnik, častni generalni konzul Jože Slobodnik, župan Breslaua Bill Strauss s soprogo, poslanec ontarijske vlade Ted Arnott in poslanec federalne vlade Harold Albrecht, predstavnik kanadskih Slovencev Stane Kranjc, glavni urednik slovenskega radia Dare Kristan, producentka Marija Jevnišek in glavna urednica Glasila Cvetka Kocjančič. V tej sestavi so sledili nekateri pozdravni nagovori v znamenju praznika slovenske

državnosti in meddruštvenega sodelovanja.

Po pozdravnem nagovoru predsednice društva Sava Marije Prilesnik je nagovorila navzoče koordinatorica Magda Razpotnik.

Glavni govornik, veleposlanik Tomaž Kunstelj, je orisal zgodovinske dogodke in uspehe Republike

Slovenije v preteklih 16 letih, obenem pa tudi izzive, ki čakajo mlado evropsko državo.

Slovenski dan 2007 je bila tudi priložnost

Marija Prilesnik in Magda Razpotnik

za javna priznanja, ki so jih prejeli zaslužni dolgoletni kulturni in družbeni delavci. Sodelujoči predstavniki organizacij so prejeli tradicionalno plaketo za sodelovanje. Predsednica društva Sava in podpredsednica VSKO Marija Prilesnik je prejela prvo priznanje Slovenskega koordinacijskega odbora Niagara.

Ob 40 letnici društva Sava so iz rok veleposlanika prejeli priznanja republike Slovenije dolgoletni člani društva Sava: Anica Ljubec, Vladimir Gangel, Ludvik Ceh, Vinko Jereb, Ana Celan Murko, Franc Bednjicki,

Klavdij Humar in Fredi Crnko.

Slovenska skupnost se je ob tej priliki še posebno toplo poslovila od Barbare Sušnik z iskreno zahvalo za njen neprecenljiv doprinos širši slovenski skupnosti v obdobju njenega diplomatskega službovanja v Kanadi.

V kulturnem programu so se predstavili otroci slovenske šole Lipa park pod vodstvom Jane Evans in Marinke Zumar ter otroci slovenske šole društva Sava pod vodstvom Tjaše Škof in Ursule Ridl, mlajši plesalci plesne skupine Soča pod vodstvom Marianne Skerl, Kristine Milutinovic in Marianne Horvat, starejša plesna skupina Soča pod vodstvom Tonija Horvata in Davida Antolina ter Folklorna skupina Triglav pod vodstvom Davida Antolina. Recitacijo, prirejeno za Slovenski dan, je napisala in podala Marija Prilesnik. Slovenske pesmi so občuteno zapeli moški zbor Bled pod vodstvom Edija Kodarina, župnijski mešani zbor, ženski in

Veleposlanik Tomaž Kunstelj s soprogo Teo in predsednica Save Marija Prilesnik

moški zbor Majolka pod vodstvom župnika Dragota Gačnika. Kulturni program je zaključil mešani pevski zbor Slovenski park pod vodstvom Lojzeta Pfeiferja.

Program je odlično vodila in povezovala Zinka Mirt.

Pevci iz Slovenskega parka

Pevski zbor društva Bled iz Beamsvilla

V dvorani so si obiskovalci ogledali razstavo slovenskih umetnikov. Slikarka Majda Skrinar je prišla iz Slovenije, pridružili pa so se ji še domači umetniki: Martin Polanič, Ivan Kelenc, Lojze Prilesnik in Ivan Mihelič. Sodelovala sta tudi Jožica Vegelj, predsednica Slovenskega kanadskega zgodovinskega društva, in dr. Janez Vintar, avtor knjige *Od lipe do javorja*. V dvorani so imeli kratek koncert Šavrinski godci iz okolice Kopa.

Za zabavo in ples je poskrbel popularni domači ansambel Golden keys.

Otroške olimpijske igre sta vodila Natasha Prilesnik in Michael Majeed, jr.

Za postrežbo in odlično počutje gostov so poskrbeli številni člani in članice društva,

brez katerih ta prireditve ne bi bila tako uspešna.

Slovenski dan 2007 je nudil obiskovalcem širok izbor duhovnih, kulturnih in družabnih vrednot in je presešel vsa pričakovanja. Vse to se je zgodilo pri letošnjem gostitelju, društvu Sava, za kar jim je hvaležna širša slovenska skupnost, ki je napolnila njihov park. Slovensko zastavo, ki simbolično potuje vsako leto v drugo organizacijo, sta slavnostno prevzela predstavnika slovenske župnije v Hamiltonu župnik Drago Gačnik in predsednik Jože Razpotnik Jr. Pri Sv. Gregoriju Velikem, kjer se je ta tradicija začela leta 1990, se bo tako naslednje leto začel že četrti krog slovenskih dni.

Ženski pevski zbor župnije Sv. Gregorija Velikega

Umetniška razstava pri Slovenskem društvu Sava

Martin Polanič

Mesec junij je za nami, s tem pa tudi tradicionalni Slovenski dan, ki ga Slovenci v južnem Ontariu slavimo že od leta 1990 dalje.

Društvo Sava je vložilo veliko truda, časa in prostovoljnega dela - vse v želji, da bi bilo slavje čim lepše, domače, predvsem pa slovensko, kar jim je vsekakor uspelo preko vseh pričakovanj. Sodelovanje vremenarjev od zgoraj je bilo popolno.

V kratkem: Slovenski dan pri Savi je bil za mnoge enkratno doživetje. V programu so se vrstili kratki nagovori, pozdravi, čestitke, kakor tudi podelitev priznanj najbolj delovnim, zaslužnim in dolgoletnim članom društva Sava.

Del kulturnega programa pa se je odvijal tudi v dvorani, kjer so si gostje lahko ogledali dela naše rojakinje iz Kopra.

Majda Skrinar

Majda Skrinar, arhitektinja in slikarka, se nam je predstavila z abstraktnimi deli pod naslovom **Botanični vrt**. Leta 1990 je dokončala študij arhitekture in že kot študentka prejela Plečnikovo nagrado za

projekt Podzemne garaže v Piranu. Leta 1993 je diplomirala tudi na Akademiji za likovno umetnost.

Poleg številnih samostojnih razstav v Sloveniji, je samostojno razstavljala v Brooklynu, New York. Sodelovala je tudi v skupinskih razstavah: v Otaro-Japonska, v Puli, Novem Sadu, Beogradu, Regensburgu v Nemčiji in še drugod.

Poleg razstave v društvu Sava je svoja dela predstavila tudi v Krekovi banki na Browns Line v Torontu in v dvorani Slovenskega letovišča pri Boltonu.

Poleg Majde Skrinar so v dvorani društva Sava popestrili program s svojimi deli še nekateri naši rojaki - umetniki samouki iz Kitchenerja, kateri se v prostem času radi predajajo svojemu ustvarjalnemu konjičku.

Ivan Mihelič v svojem prostem času in kadar je pri volji rad vzame v roke pero (tuš) ali svinčnik in skicira. Kakor sam pravi, je od tega že nekaj let, ko je poskusil prvič in od takrat, kolikor mu to dopušča čas, se rad predaja risanju. Do sedaj je ustvaril že vrsto portretov za svoje prijatelje in sodelavce. Upa, da bo v bodoče svojemu konjičku lahko posvetil še več časa in tudi obiskal kakšen tečaj likovne umetnosti, kjer bi lahko izpopolnil svoj talent.

Na Slovenskem dnevu je razstavil nekaj risb v tušu in svinčniku. Njegova dela vsebujejo predvsem portrete, kakor tudi živali in pokrajinske motive iz naše nove domovine Kanade.

Lojze Prilesnik je razstavil skulpture v kovaško-varilni umetnosti. Prelepi izdelki iz kovanega in ročno oblikovanega železa so spominjali na kovaške izdelke iz Kroke. Mnogi gostje, ki prihajajo na prireditve v Breslau, pa si lahko ogledajo njegovo delo že na klubskem vhodu - mojstrsko izdelana krilna vrata iz nerjavečega jekla.

Lojze je pričel s svojim hobijem že pred mnogimi leti v Nemčiji, kjer je bil kot poklicni ključavničar zaposlen pri vzdrževanju strojnih naprav v tovarni Bosch. Po delu je svoj prosti čas rad posvetil oblikovanju železa, iz katerega so nastajali lepo oblikovani predmeti kot stojala, luči, balkonske ograje pa tudi skulpture.

Po preselitvi v Kanado je Lojze nadaljeval s svojim konjičkom. Tako se številne hiše v Kitchener-Waterloouju in okolici lepotečijo z njegovimi ograjami in vrtnimi vrati, stanovanja pa krasijo predmeti, ki jih Lojze s svojo večjo roko lepo oblikuje.

Ivan Kelenc je predstavil svoje intarzije v različnih lepih in natančno izdelanih oblikah. Nekaj let je že tega, odkar je na prošnjo bratu iz Slovenije dobavil nekaj načrtov za izdelavo intarzij. To je bil tudi Ivanov začetek.

Delo, kakor pravi Ivan, zahteva dosti potrpljenja in natančnosti. Izbira lesa je različna: od hrasta do oreha, smreke pa vse tja do takozvanih eksotičnih vrst. Barva lesa in oblikovanje le-tega je ključ do kvalitetnega izdelka, ki bi naj na koncu izdelave dajal tridimenzionalo impresijo. Skrbna izbira barvnih segmentov lesa in njihova sestava v harmoničnih odtenkih

Intarzije Ivana Kelenca

odkriva Ivanov talent.

V zadnjem času pa Ivan čuti tudi močno željo, da bi se poiskusil v rezbarjenju in v ustvarjanju skulptur iz lesa.

Martin Polanič je razstavil svoja slikarska dela zadnjih dveh let - slike v oljni tehniki na platnu. Predstavil se je z deli pokrajin, tihožitij, kakor tudi s podobami živali in ljudi. V zadnjih letih porabi nekaj časa tudi za kiparjenje v lesu in glini. Enkrat tedensko prisostvuje in dela v skupini 15 do 20 artistov v slikarskem studiu Michaela Rotha iz Kitchenerja. Do sedaj je obiskoval že nekaj likovnih tečajev v Conestoga

Slike Martina Polaniča

Kanadsko Slovensko zgodovinsko društvo

College in se izpopolnjeval v risanju v svinčniku in tušu, akvarelih, slikanju v olju ter kiparstvu v glini in lesu.

V dvorani se je predstavilo tudi **Kanadsko slovensko zgodovinsko društvo**, katerega dejavnost je predvsem v zbiranju

podatkov in gradnji arhiva naše preteklosti v Kanadi vse tja do začetka prvih slovenskih priseljencev.

Prisotna sta bila predstavnik društva Jožica Vegelj in avtor knjige **Od lipe do javorja** dr. Janez Vintar.

Šavrinski godci iz Šmarja pri Kopru so s svojim edinstvenim nastopom zaključili kulturni program v dvorani. V svojem programu so se predstavili s staro ljudsko glasbo, ki je že skoraj utonila v pozabo. Pri izvajanju uporabljajo ljudska glasbila, ki so bila nekoč v rabi na gostijah, pri pustnih zabavah in drugih ljudskih prireditvah.

Tako je minil letošnji Slovenski dan v vsej svoji pestrosti in želji, da bi nadaljevali našo slovensko tradicijo in ustvarjalnost v novi domovini .

Holiday Gardens - 35th Annual Fiesta Week

Josie Naterer

In June, 2007 the Oshawa Folk Arts Council hosted the 35th annual Fiesta Week celebration. The week-long activities are described as “A Taste

of Durham” and showcase the ethnic diversity of the Durham Region. Upon purchasing a passport, thousands of people enjoyed the tastes and sounds of 15 pavilions from around the

world. Fiesta Week starts each year on Father’s Day with the Fiesta Parade downtown Oshawa, immediately followed by the Fiesta Concert in Memorial Park.

This year the Holiday Gardens’ Otroški Kotiček proudly represented the Slovenian Community of Durham region. The children and parents were invited to march in the annual 3km parade. The wonderful costumes from the Dolenjska and Bela Kranjska regions were represented. The community also entered a float, proudly showcasing the colors and a few Slovenian customs. Following the parade, the children wonderfully entertained the audience with dances and songs at the Fiesta Concert.

It was an exciting event for the Holiday Gardens’ Community and a beautiful display of their proud culture.

Slovenski dan 2007 v Montrealu

Vladimir Urbanc

Na Slovenski pristavi v L'Epiphanie blizu Montreala smo tudi letos slovesno praznovali Slovenski dan. Letošnji Slovenski dan 15. julija je zaznamoval kar tri pomembne jubileje. Letos smo slavili že 40. Slovenski dan. Prvi Slovenski dan smo organizirali 2. julija 1976 in od tedaj se Slovenci iz Montreala in okolice vsako leto na ta poseben dan slovesno spominjamo svoje domovine in svoje slovenske kulturne dediščine.

Pevski zbor iz Montreala

Plesna skupina Rožmarin pod vodstvom Rozine Rogan in njenega soproga bo letos slavila 25-letnico uspešnega delovanja. Ta pomemben jubilej bodo slovesno obeležili 6. oktobra 2007 v dvorani slovenske župnije sv. Vladimirja, kjer bo nastopal tudi poznan ansambel Murski val iz Toronta.

Pomemben jubilej – 77. rojstni dan - je slavil Vinko Kranjec, eden najbolj delavnih Slovencev v Montrealu.

Slovenski dan se je začel s slovensko in kanadsko himno v izvedbi cerkvenega pevskega zbora. Potem so nastopili naši najmlajši plesalci skupine Marjetica, ki jo vodita Mary Jerebič-Horvat in Maria

Rupnik-Tkalec, za zaključek pa je zaplesala plesna skupina Rožmarin. Obe skupini imata izredno lepe originalne slovenske narodne noše.

Udeležence Slovenskega dne je nagovoril častni gost iz Ottawe, veleposlanik Republike Slovenije g. Tomaž Kunstelj, ki nas je ponovno vzpodbudil, naj ohranjamo slovenski jezik ter slovenske šege in navade.

Slovenski župnik g. Franc Letonja je spregovoril o zgodovini slovenske besede, od Brižinskih spomenikov in prve slovenske knjige do prizadevanja blaženega Antona Martina Slomška za ohranjanje slovenščine in sedanjega prizadevanja za ohranjanje slovenskega knjižnega jezika.

Slovenci v Montrealu se staramo in iz leta v leto nas bolj skrbi, kaj bo s slovenstvom, ko bomo starejši opešali. S hvaležnostjo gledamo na ljudi, kot so zakonski par Rogan, Mary Jerebič-Horvat, Maria Rupnik-Tkalec, Vinko Kranjec in drugi, ki žrtvujejo ogromno svojega prostega časa za ohranjanje slovenstva in za dobrobit Slovencev v Montrealu.

Plesna skupina Rožmarin - Montreal

Lovski vestnik 2007

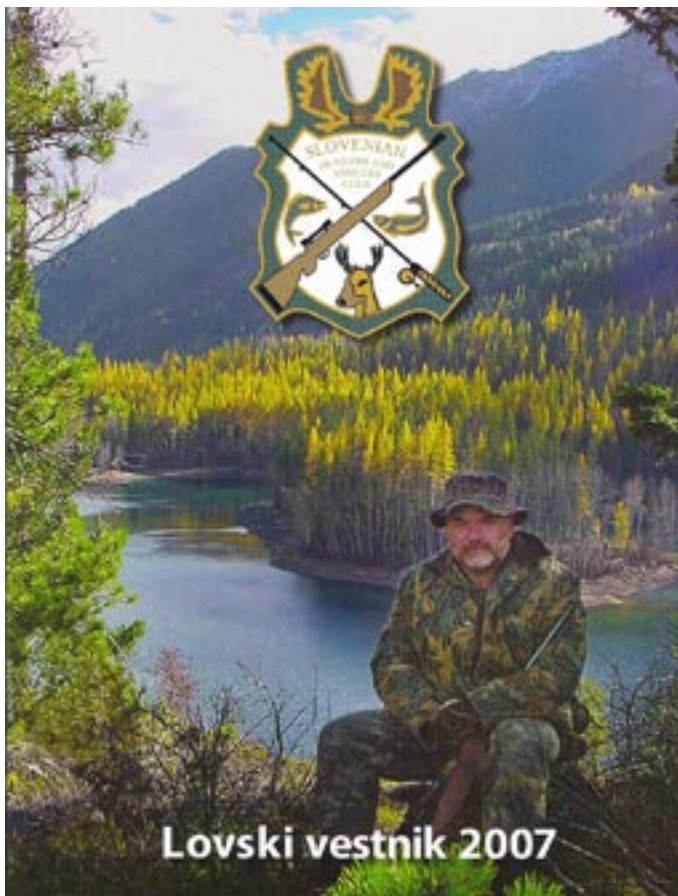
Cvetka Kocjančič

Po treh letih premora je Slovensko lovsko in ribiško društvo spet izdalo svojo priljubljeno letno publikacijo Lovski vestnik. V času, ko je že izgledalo, da med starejšimi člani ni več dovolj energije za zbiranje reklam in člankov, se je Lojze Kocjančič zavzel in motiviral skupino članov, ki so se potrudili, da so zbrali dovolj reklam za financiranje Vestnika. Največja zahvala velja seveda slovenskim podjetnikom, ki so tudi tokrat podprli to publikacijo z oglasi, kajti brez njihove pomoči bi Lovsko društvo ne zmoglo takega finančnega bremena.

Letošnji Lovski vestnik je uredila Cvetka Kocjančič. Publikacija obsega sto strani velikega formata in je tematsko razdeljena na poročila o dejavnostih Slovenskega lovskega in ribiškega društva, poročila o delovanju slovenske skupnosti v Ontariu, lovske zgodbe in literarne prispevke ter na osebni in poslovni imenik, ki vsebuje tudi celoletni spored društvenih prireditev v Torontu in okolici. Pri urejanju oglasnega dela Vestnika je veliko pomagala Nadi Kuri, za grafično oblikovanje pa je poskrbel Milan Vinčec.

Zanimivo je, da je med letošnjimi dopisniki kar precej mladih Slovencev, ki stopajo po stopinjah svojih očetov in se navdušujejo za lov in ribolov. Navdušenje Slovencev, da so spet dobili v roke Lovski vestnik,

in podpora podjetnikov predstavljata veliko spodbudo mladim članom Lovskega društva, ki vidijo v Lovskem vestniku izziv za njihovo nadaljnjo vlogo pri društvu in v slovenski skupnosti nasploh. V ta namen se je že oblikovala skupina mlajših članic, ki so pripravljene prevzeti uredništvo ob podpori in mentorstvu dosedanjih sodelavcev Vestnika, saj se zavedajo, da ta publikacija Slovence v Kanadi druži, informira in jim utrjuje slovensko narodno zavest.

Gospodarski imenik 2007

Kanadska slovenska gospodarska zbornica, ki je bila ustanovljena leta 1990, je v letošnjem juliju izdala že 5. verzijo svojega imenika. V njem oglašča preko 80 slovenskih podjetnikov, v seznamu pa jih je več kot 200, v osebнем imeniku je zbranih kar blizu 4000 imen Slovencev in Slovenk, ki živijo širom Kanade. Na to publikacijo smo lahko ponosni, saj nas povezuje in s tem krepi našo narodno zavest.

Imenik je brezplačen in ga lahko dobite v obeh slovenskih bankah.

Za več informacij se obrnite na spletno stran www.cdnslocc.ca ali pa pokličite na telefonsko številko 416.251.8456.

Holiday Gardens - Canada Day in Oshawa

Yvonne Naterer

On July 1, the University of Ontario Institute of Technology (UOIT) in Oshawa hosted a Jim Flaherty Canada Day celebration, which showcased the talents of various cultural groups, including Holiday Gardens' own *Otroški Kotiček*. The afternoon started off with the children performing 3 dances, led by their instructor Janez Smrekar, which were enjoyed by the spectators. After other cultural groups performed, there was a free hamburger lunch for everyone. Canada Day souvenirs and ice cream were freely distributed. The

children got their faces painted, while a citizenship ceremony took place. A great day was enjoyed by all, and the Holiday Gardens Slovenian community was proud to be a part of it.

Barbara Sušnik se je vrnila v Slovenijo

Gospa Barbara Sušnik, prva sekretarka Veleposlaništva RS v Ottawi, se je v juliju po poteku petletnega mandata vrnila v Slovenijo. Slovenska skupnost iz Južnega Ontaria se je od nje poslovila na Slovenskem dnevu, ki ga je organiziral Koordinacijski odbor Niagara pri slovenskem društvu Sava v Kitchenerju. V zahvalo za vso njeno podporo slovenski skupnosti sta ji predsednik Vseslovenskega kulturnega odbora Marjan Kolarič in predsednica društva Sava Marija Prilesnik izročila skromno darilo, ki jo bo spominjalo na čas, ki ga je preživela med nami v Kanadi.

Barbara Sušnik na Slovenskem dnevu

Gospo Barbaro Sušnik bomo pogrešali predvsem zaradi njene tesne povezanosti s slovensko skupnostjo. Ker je že pred prihodom v Kanado v Sloveniji delala na Uradu za Slovence po svetu in zamejstvu ter v parlamentu v Komisiji za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu, je dokaj dobro poznala prizadevanje slovenskih izseljencev

za ohranjanje slovenske kulture in tradicije, kakor tudi probleme, s katerimi se v tujini soočamo. Kljub obilnemu delu, ki ga je opravljala na veleposlaništvu, še posebno v času, ko je bilo veleposlaništvo dvakrat po šest mesecev brez veleposlanika, je vedno našla čas za pomoč slovenski skupnosti. Na obiskih po slovenskih prireditvah nas je spodbujala in bodrila, naj se še naprej prizadevamo za ohranjanje slovenstva v Kanadi, in vsakemu, ki se je nanjo obrnil za pomoč, je pomagala z nasveti, predvsem pa je znala izkazati pozornost vsem tistim, ki podpirajo slovensko skupnost in za dobrobit

Slovencev žrtvujejo nešteto ur svojega prostega časa. Prizadevala si je, da je bilo to delo Slovencev priznано tudi s strani Republike Slovenije, saj je bila vedno na tekočem o vseh pomembnih društvenih obletnicah in o vseh zaslužnih Slovencih v Kanadi. Ves čas svojega delovanja na veleposlaništvu je bila živa vez med slovensko skupnostjo in Slovenijo.

Prepričani smo, da bo s svojim strokovnim znanjem in talentom veliko prispevala tudi na njenem novem delovnem mestu na Ministrstvu za zunanje zadeve, še zlasti v času, ko bo Slovenija predsedovala Evropski skupnosti. Želimo ji čimveč uspehov z željo, da bi se kmalu spet vrnila med nas v Kanado, morda kot veleposlanica.

Naše življenje...

Anica Resnik

Sredi poletja, po jasnih vročih dneh v poznih večernih urah se žareča sončna obla potaplja v večerno zarjo za kaledonskim gričevjem. Letos pomanjkanje dežja spreminja barvo poletne pokrajine. Žito zori, zelena trava pa se suši in mlado drevje usiha. Ni rasti brez vode, ne pravega počitka po suhih dneh. V domovih noč in dan ropotajo hladilne naprave, sredi dneva so okna zaprta in zavesa spuščene. Zdaj je čas počitnic...

V deželi tisočih jezer in zelenih gozdov najdemo sveži zrak, mir in okrepcilo za telo in dušo. V naših mladih letih v Sloveniji večina od nas ni potrebovala takih počitnic. Živeli smo na deželi ali v predmestju večjih mest (Ljubljana). Ni bilo po cestah procesij avtomobilov. Sveža voda je v studencih, potokih in rekah čistila in hladila zrak. Sadno drevje po domačih vrtovih je nudilo senco in počitek na zeleni travi.

Danes imamo kanadski Slovenci tak domač kraj počitnic na naših letoviščih, ki so iz leta v leto bolj popularna in dobro obiskana, skrbno vzdrževana in vsakemu dosegljiva z gotovimi pravili in obveznostmi.

Slovensko letovišče pri Boltonu je skoraj petdeset let kraj počitnic, kjer čez sto trideset članov z družinami uživa proste dni v večjih in manjših hišicah ob olimpijskem bazenu in v senci visokega drevja po hribu. Tam smo 1. julija praznovali 48. Slovenski dan v organizaciji slovenske kanadske skupnosti. Glavni govornik je bil dr. Janez Vintar, ki je svoje pripovedovanje o izseljencih v Kanadi popestril z dovtipi v rodnem ribniškem narečju. Mladino je zastopal Randy Drešar.

Vili Stajan pa je v imenu Slovenske kreditne banke izročil letno nagrado Marijinim sestram za njihovo delo v župniji Brezmadežne in Domu Lipa. Celotni program je vodil

sr. Kristina

Ciril Soršak. Ta dan srečamo v letoviški dvorani predstavnike Slovenskega zgodovinskega društva in Slovenskega doma pri njihovih razstavah o delu za ohranitev slovenskega življa v Kanadi.

Julij, avgust... nedelje mladinskih športnih iger. Zaključek je bil v nedeljo 12. avgusta z razdelitvijo nagradnih pokalov. Otroci in mladina od 5 do 15 let igrajo različne športne igre že šestnajst let, mladina od 15 let naprej pa tekmuje sedem let v nogometu. K tem igram prihajajo mladi Slovenci iz raznih krajev v Kanadi. Vsako leto obiše Slovensko letovišče skupina iz Chicaga. Včasih se fant in dekle iz teh skupin srečata za življenje v zakonu in srečni slovenski družini. Bog daj še mnogo takih srečanj.

V nedeljo 12. avgusta so prekmurski rojaki na svoji pristavi Večerni zvon priredili Proščenje, domač običaj ob prazniku Marijinega Vnebovzvetja. Sveto mašo je daroval celjski škof dr. Anton Stres.

Naše počitnice ne bi bile popolne brez

nedeljske svete maše. Kakor doma pri župnijskih cerkvah, pri Marijini kapelici četrte ure pred mašo vabijo zvonovi. Od vseh strani te male slovenske vasi prihajajo ljudje, da se z molitvijo in petjem srečajo z Jezusom.

28. julija so članice in prijatelji društva Vztrajnost z avtobusom potovali po deželi zahodno od Hamiltona do reke Grand River, kjer smo stopili na malo izletniško ladjo

in uživali lepoto pokrajine ob vodi. Blizu Caledonije nas je indijska glasba spomnila, da plovemo sredi indijanskega rezervata. Na poti domov smo se za kratek čas ustavili v igralnici Flamboro Downs.

Poletni večer je že ustaljena tradicija na Slovenskem letovišču. V soboto, 4. avgusta, je za domačo družbo in ples na terasi pod zvezdnatim nebom igral orkester Golden Keys.

Sports at the Slovenian Summer Camp

Mario Ulčar

From early summer through to the end of August, there is always some sports event happening at the Slovenian Summer Camp. It all begins with ping pong and badminton in early June. These events are organized by Stan Ulcar. By the end of June, there is orienteering, where participants are first given a lesson on terrain maps and compass reading. They are then given a task which they must complete, using the skills taught by the Provincial and National Orienteering Champion, Stefan Bergstrom.

In July, Andrea Ferkul runs a volleyball tournament for youth 18 and older. Dave Flegar sets up teams, coaches and schedules to make children's T-Ball another fun family weekend, especially since all the players receive trophies. The same weekend there is a softball tournament for players between the ages of 10 to 13, with Frank Krmelj at the helm. The games get fairly competitive as these children form new friendships.

Towards the end of July, Mario Ulcar organizes High School Softball, where the oldest players are captains and actually participate in the draft to pick their teams. It is interesting to see the strategies behind their picks and the fun they have inspiring their teams to victory.

This year also marked the 30th anniversary of

the Adult Softball Tournament at the Slovensko Letovišče. Started by Frank Krmelj, Beti Krmelj and Nada Stajan, it has formed a bond between Chicago Slovenians and Toronto Slovenians. This year there were 63 players on 9 teams. With each passing year, there is a higher calibre of players, since most have gone through the system starting from T-Ball. There were 7 games on Saturday which barely finished in time for the annual Poletni Večer Banquet, followed by a dance with a live band. Adding to the excitement is the play by play announcing and the large crowd cheering on the sports deck which overlooks the field.

However, with all the sports in July, nothing can compare with the success of the soccer weekend in August. This tournament had 172 players, ages 5 to 17, divided into four different age groups with four teams in each age group. The convenors, Janez Krizan and Ed Skrlj (along with their wives) spent hours positioning the players on their respective teams to ensure the teams were of equal calibre. Results clearly indicate that their work paid off. The scores were very close, if not ending in a shoot out. There were 26 games in total played over the weekend. Saturday night ended with »čevapi« night (over 1200 sold) on the sports deck for families who

just didn't want the day to end.

The last youth event was High School Volleyball run by Nevenka Stajan. This also draws the teenagers together as they have their last hurrah before school. The final weekend of August is the Annual Bocce Tournament organized by Lojze Svetina. This attracts about 40 participants and it is a fundraiser with all of

One of many participating baseball teams

the proceeds going for the needs of Victoria.

Every weekend tournament includes a BBQ lunch under the capable direction of Mario Resnik. None of this would be possible without the many hardworking volunteers, helping to coordinate, coach, referee, umpire and help with the BBQ. There are also many sponsors which help fund these tournaments and, of course, the Slovenian Summer Camp, which allows us to use the grounds. Many of the players and families set up tents for the weekend events.

In total, over the summer, there were 367 players, all of Slovenian descent from places such as Nova Scotia, Arizona, Slovenia and from all over Ontario. Registration for most of the events is on-line maintained by Boris Ulcar. Check out the website www.sloveniansummerncamp.com for a comprehensive recap of the summer. You too could be part of the fun times and rekindle old friendships or start new ones. See you next year!

Večer v Slovenskem parku

Martin Polanič

Zahajajoče sonce se je že dotaknilo vršičkov dreves, katerih senca se je raztegnila čez vrt, vse do zadnjega dela hiše. V tem času se umiri tudi narava in pripravlja k nočnemu počitku.

Iz kleti sem prinesel steklenico domačega vina, pridelanega iz kupljenega mošta, za katerega nekateri trdijo, da ni pristen, ker baje vsebuje primesi, ki zmanjšujejo kvaliteto vina, in da se ne more meriti s tistim, ki ga stiskajo iz grozdja. Kljub temu pa vsak svoje hvali in trdi, da je njegovo vino najboljše, pa naj bo iz grozdja ali iz mošta.

V tem poznem popoldnevu zazvoni telefon.

“Stari, če imas čas in če si pri volji, se mi lahko pridružiš,” zahrešči bratov glas iz slušalke. “Pozabil sem ti povedati, da je trenutno na voljo parcela v Parku in če ti bo všeč, bo lahko tvoja.”

“O.K, kdo vozi?”

”Jaz, lahko boš brez skrbi pil! Ob pol sedmih sem na vratih, bodi pripravljen!”

Čez pičle pol ure že zapeljeva skozi glavni vhod v Park, katerega krasi napis v obeh jezikih. ”Dobrodošli!”

Pa me je spreletelo. Na misel so mi prišli uvodni stihi iz Dantejevega Pekla, ko se je poet v svojem srednješkem življenju sprehajal po mračnih gozdnih stezah, ki so ga pripeljale pred vhod v Pekel, na katerem portalu je bilo zapisano; **”Skoz mene pot v mesto gre trpeče, ...pustite upe vse, ki ste vstopili.”**

Najbrž bi se veliki mojster Božanske komedije razveselil, če bi na portalu, ob vhodu v Slovenski park, poleg napisa ”Dobrodošli” prebral še naslednje:

”Skoz mene pot med Slovence gre vesele...

pustite brige vsi, ki ste vstopili.”

Malo pred dvorano zavijeva na desno, nato pa v levo, čez mostiček, med prikolice, proti kapelici, ki stoji na robu parkovega zemljišča. Ob široki stezi se igrajo otroci in brecajo žogo. Od "balinplaca" sem se med udarci krogel sliši glasen žargon igralcev, ob kapelici pa je skupina starih mamic z vnučki, ki med seboj živo kramljava.

Še preden utegneva parkirati, naju družba pri Janku Bubašu s prijaznim mahanjem vabi, naj se ustaviva.

"Prideva takoj. Samo parkirava, potem pa prideva," pravi brat. In tako tudi storiva.

Pri Janku Bubašu je že družba v veselem kramljanju, katero poteka v narečjih, ki vzbujajo prijeten občutek, da tu v Parku domovina ni daleč.

Po nekaj pozdravih in stiskanju rok Janko odpre steklenico domačega vinčka, (po vzdušju bi posumil, da jih je odprl že nekaj pred najinim prihodom), pri tem pa Frank Pintar Sr. zapoje: **"Mi Slovenci vinca ne prodamo,"**... ostali pa poprimemo, podobno kot nekoč moštvo na kakšni gusarski ladji, **"ker ga sami piti dobro znamo."** Zaželimo si zdravja, izpijemo skoraj na dušek, pri tem pa zadovoljno cmakamo z jeziki in družno, brez hinavščine, hvalimo Jankovo domačo kapljico.

Štefan Muhič se huduje na odbor, kateri mu menda dela nekakšne težave pri parceli. Na ta račun pade nekaj dovtipov, katerim sledi smeh, pri čemer se tudi Štefan veselo nasmeje.

Ker so kozarci že prazni, gostoljubni Janko spet toči in polni žejne kupice in spet trkamo in med vzkliki "na zdravje" se meša žvenketanje stekla.

Čez kratek čas se nam pridruži še John Pušič z ženo Treziko, katera prisede na klop k Jankovi ženi Anici in pogovor jima steče bogve o čem, najbrž o gospodinjstvu in o stvareh, ki so pač ženske narave.

Ne malo zatem se zaustavi še Mirko Marinič, sedanji predsednik Parka. Ko ugasne motor, se iz kabine slišijo otožni glasovi slovenske pesmi, katera pripoveduje zgodbo iz preteklosti. Ker med

govorjenjem ne razložimo besedila, nam jo Mirko zrecitira. Da bi pregnali trenutno otožnost, nam Janko že spet polni kozarce.

Tokrat Frank z nizkim, mehkim glasom zapoje; **"Pri farni cerkvi zvonček že zvoni..."** in nehoti se zazremo nekam v daljavo in prevzame nas žalost, spomini pa splavajo daleč nazaj v mlada leta.

"Kaj, če bi pogledali parcelo?" se oglasim.

"No, pa poglejmo."

Čez slabih petnajst minut se vrnemo in veselo kramljanje se nadaljuje.

Medtem se je noč spustila med drevje in ciprese in raztegnila svojo temo čez ribnik, nebeški čuvaj pa je s svojo baklo že prižgal nekaj svetlih zvezd na večernem nebu. Po prikolicah brlijo lučke, kampisti se posedajo zunaj in se tiho pogovarjajo. Glasovi balinarjev so potihnil. Življenje v Parku se je umirilo. To je čas pripovedk, ki jih otroci pred spanjem radi poslušajo. In spet me spomini zanesejo nazaj v leta, ko sem pogosto imel srečo preživeti noč ali dve na deželi, med svojimi tetami in strici, ki so nam ob večerih radi pripovedovali bajke, tu in tam pa tudi kakšno resnično zgodbo iz njihovega življenja.

Pa se oglasi Frank Pintar in pravi, da je čas počitka. Počasi se dvigne, zaželi nam lahko noč, ozre se še po nebu in nato napoti proti svoji prikolici. Tudi John in Trezika Pušič se poslovita od prijaznega Janka in njegove žene, za njima pa Mirko in potem še midva z bratom.

Večer v Slovenskem parku močno spominja na vaško življenje. Kot nekoč, še ne tako daleč nazaj, ko so naši predniki ob sončnem zahodu posedali pod vaško lipo, ko so moški kadili svoje fajfe, ženske kramljale o gospodinjstvu in otrocih, ko je iz bližnje cervice zapel zvon Ave Marija in ko so najmlajši vaščani, ob tihih večerih po storjenem delu našli še čas za igro.

Če bi Park imel lipo, obdano s kamnitimi klopami za sedenje, pod katero bi se shajali in v poletnih mesecih vdihavali omamni vonj cvetja, poslušali šumenje čebel, in če bi se ob mraku iz bližnje kapelice oglasilo klenkanje zvončka, potem bi bilo v Parku resnično tako, kot včasih v neki slovenski vasi.

Seminar za slovenske izseljenske novinarje v Sloveniji

Pogovor z Daretom Kristanom, glavnim urednikom RGKS

Dare Kristan

Najprej bi želela, da bi bralcem Glasila povedal, kdaj si prišel v Kanado in koliko časa že sodeluješ pri slovenski radijski oddaji Glas kanadskih Slovencev.

Ker so bile razmere v bivši Jugoslaviji zaskrbljujoče in nič kaj obetavne, sem maja leta 1989 z družino prišel v Kanado. Seveda je bil prihod mišljen kot začasen z obvezno vrnitvijo, vendar s časom se stvari spremenijo in "začasno" postaja vse bolj "stalno", še posebno, ko se otroci vživijo v okolje, doštudirajo in si začnejo ustvarjati svoje življenje; potem je misel na vrnitev vse bolj oddaljena, čeprav še vedno živa. V veliko zadovoljstvo pa mi je, da sem že takoj po prihodu v Kanado začel sodelovati s tovarno Sava iz Kranja, od katere uvažamo Sava avtomobilsko pnevmatiko v Kanado, saj mi to omogoča stalen stik s Slovenijo.

Pri radiu sodelujem praktično od začetka

delovanja leta 1991, saj me je Marija Ahačič Pollak povabila k sodelovanju približno dva meseca po ustanovitvi radia, in z nekajletno prekinitvijo ob preselitvi oddaje s CIAO studia iz Bramptona na CHIN studio v Toronto sodelujem še danes.

Vemo, da si tudi navdušen športnik in da tudi za ta svoj konjiček porabiš veliko svojega prostega časa, zato nas še posebej veseli, da si pred leti sprejel pozicijo glavnega urednika slovenske radijske oddaje, kar predstavlja veliko brezplačnega dela za slovensko skupnost.

Hvala lepa. Ja, bolje bi rekel, da sem bil navdušen športnik, saj sem se zelo resno ukvarjal z nogometom že v Sloveniji, ko sem dolga leta igral nogomet. Potem sem postal nogometni sodnik zveznega ranga, po prihodu v Kanado sem nadaljeval s sojenjem in tu postal nogometni sodnik najvišjega ranga in tudi mednarodni sodnik. Sodil sem tekme kanadske in ameriške profesionalne lige, ontarijske lige, kot posledek pa so bile tekme svetovnih velikanov kot Inter iz Milana, FC Milano, FC Porto, Reprezentance Kanade, Hong Konga in še nekaterih reprezentanc na gostovanjih po Kanadi in Ameriki. Sodil sem tudi tekme na Univerzijadi v Hamiltonu in Buffalu, pa tudi vsakoleten zelo močan turnir American Airlines Dallas Cup.

Sedaj pa me že malo "lovijo leta", tako da so športne aktivnosti bolj zapostavljene,

pa zato lahko najdem več časa za druge aktivnosti, za katere pa mislim, da so tudi zelo pomembne, še posebej slovenski radio.

Zahvaljujemo se vsem, ki podpirate naš radijski program s čestitkami in oglasi.

Ohranjanje in vzdrževanje slovenske kulture v Kanadi zavisí predvsem od brezplačnega dela prostovoljcev, povečini amaterjev. Slovenske izseljenske radijske oddaje in časopisi imajo pomembno vlogo pri ohranjanju slovenske kulture, zato je zelo koristno, da Republika Slovenija prireja seminarje za slovenske izseljenske novinarje. Letos si se kot glavni urednik radia Glas kanadskih Slovencev udeležil tega seminarja. Lahko na kratko opišete potek seminarja in kaj je bilo zate osebno najbolj zanimivo in koristno?

Od 27. maja do 2. junija 2007 sem se prvič udeležil seminarja za slovenske

izseljenske novinarje, ki ga je organiziral Urad Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu. Seminarja se je udeležilo 22 slovenskih novinarjev iz 9 držav; iz Kanade je bil poleg mene na seminarju tudi Branko Maligec za časopis Slovensko-kanadskega društva iz Winnipega. Program je bil izredno

natrpan, saj smo delali vsak dan od zgodnjih jutranjih ur pa do pozno večernih, ko smo pisali dnevna poročila in jih vnašali direktno na spletno stran.

Srečali smo se z mnogimi vladnimi predstavniki, od premiera Janeza Janše do zunanjega ministra Dimitrija Ruplas sodelavci, obrambnega ministra Karla Erjavca s sodelavci, finančnega ministra Andreja Bajuka, predsednika Državnega sveta

Franca Sušnika s sodelavci, predsednika Komisije za Slovence po svetu in zamejstvu Janeza Krambergerja s sodelavci, Državnega sekretarja za Slovence po svetu Zorka Pelikana, pomočnika načelnika Generalštaba Slovenske vojske Alojza Stajnerja s sodelavci in drugimi.

Slovenska vlada nam je zelo dobro predstavila razvoj Slovenije od osamosvojitve do danes in seveda priprave na zelo pomembno in zahtevno predsedovanje Evropski skupnosti od 1. januarja do 30. junija 2008, ki predstavljajo velik izziv za Slovenijo in istočasno veliko priložnost za afirmacijo Slovenije v Evropi in v svetu.

Srečali smo se tudi z legendami

slovenskega novinarstva, kot z Alijem H. Zerdinom in dr. Bernardom Nezmahom ter z vodstvi in uredniki Radia Slovenija in TV Slovenija; ogledali smo si delovanje STA ter osrednjo TV hišo, se srečali z uredniki oddaj za izseljence, z vodstvom in uredniki Radia Ognjišče, z vodstvom časopisne hiše Delo, revije Mag, Primorskih Novic, Radia in TV Koper, obiskali smo regionalno TV postajo Velenje, Slovenski Radio v Celovcu in še veliko drugih institucij. Obiskali smo univerzo Koper in se srečali z župani mest, katera smo obiskali. Dr. Janez Dular nas je seznanil z jezikovnimi novostmi in z zakonom o rabi in zaščiti slovenskega jezika. Srečali smo se tudi z Igorjem Bavčarjem, predsednikom Istrabenza, obiskali smo Luko Koper, Vinakoper, Vinske kleti v Jeruzalemu. V Prekmurju in na Goričkem smo si ogledali lončarstvo in stari mlin na Muri ter se z brodom peljali preko Mure.

Skratka, imeli smo priliko srečati se s ključnimi osebami v vladi, medijih in v gospodarstvu in iz prve roke dobiti informacije, do katerih verjetno kot posamezniki ne bi imeli dostopa. Takšne informacije, kakor tudi poudarki in trendi v razvoju Slovenije, so zelo pomembne pri našem novinarskem delu in obveščanju Slovencev po svetu, saj dobra informiranost novinarjev in poznavanje situacije v Sloveniji pomaga pri korektnem, točnem in bolj celovitem obveščanju slovenske skupnosti v izseljenstvu.

Na tem mestu se želim lepo zahvaliti organizatorju seminarja Uradu za Slovence po svetu in še posebno direktni organizatorki Tatjani Lesjak za odlično izpeljan seminar

in vse neštete ure, ki jih je žrtvovala za njegov uspeh. Želim, da bi postal seminar reden dogodek vsaj na vsaki dve leti, kar je pomembno še posebno za tiste novinarje, ki nimajo možnosti pogostih obiskov v Sloveniji.

Seminar pa je bil tudi izredna prilika, da smo se spoznali in navezali stike in morebitno bodoče sodelovanje tako med samimi izseljenskimi novinarji iz različnih držav, kot tudi z uredniki oddaj za izseljence na radijskih in TV postajah v Sloveniji, povedali naše potrebe in želje in se dogovarjali za izmenjave informacij.

Kako bi primerjal Radio Glas kanadskih Slovencev z drugimi slovenskimi izseljenskimi radijskimi urami?

V pogovorih s kolegi iz drugih držav sem dobil občutek, da smo Slovenci v Kanadi med boljše organiziranimi, na kar smo lahko res ponosni. Način organizacije dela našega radia GKS je bolj timski, z jasno opredeljenimi pravili dela in delovanja, ki odražajo našo vlogo, potrebe, želje in okuse slovenske skupnosti, kar pa pri večini slovenskih radijskih ur po svetu ni primer, saj je bolj stvar posameznikov, ki oddaje pripravljajo, urejajo in vodijo.

Čisto drugačen položaj imajo slovenske radijske postaje pri zamejcih, kjer jim države, v katerih živijo, po zakonih o narodnih manjšinah financirajo in omogočajo svoje radijske postaje in frekvence, kjer se profesionalno ukvarjajo s slovenskimi oddajami, pri tem pa jim pomaga tudi Slovenija.

Ponekod, kot v Avstraliji, Nemčiji, ZDA, Argentini in še kje, države plačujejo stroške radijskih postaj oziroma radijskega časa v celoti ali pa deloma. Mi v Kanadi, kjer imamo eno najboljših multikulturnih zakonodaj na svetu, pa moramo vse stroške radijskih oddaj plačevati sami, saj kanadska vlada ne pokriva nobenih stroškov. RGKS oziroma VSKO mora za radio letno plačevati multikulturni radijski postaji CHIN preko 20,000.00 dolarjev za 52 ur oddajanja v eter. Delo radia pa ne bi bilo možno brez ogromne podpore Jožeta Kastelica, ki nam že vsa leta brezplačno nudi prostore, v katerih ima VSKO svojo pisarno, RGKS pa si je uredil svoj snemalni studio in glasbeni arhiv,

kjer lahko oddaje in intervjuje predhodno posnamemo.

Dare, najlepša hvala za tale pogovor. Ker je prostor v Glasilu omejen, bomo o delovanju radijske oddaje Glas kanadskih Slovencev pisali več v eni od prihodnjih števil. Razveseljivo je, da Republika Slovenija podpira delovanje izseljenskih radijskih oddaj in omogoča amaterskim novinarjem seminarje, kjer dobijo vsaj nekaj osnov, ki jim omogočajo nadaljnje samoizpopolnjevanje.

Hvala lepa za pogovor in lep pozdrav vsem bralcem Glasila.

The advertisement for Slovenski Park features a central image of a two-story building with a balcony. Above the building, the text "SLOVENSKI PARK" is written in a large, arched font. To the left of the building is the Canadian flag, and to the right is the Slovenian flag. Below the building, the text "HALL AND PICNIC GROUNDS FOR RENT" is written in blue, followed by "CALL SLOVENSKI PARK: 1-519-822-2859" and "MATT KASTELEC: 1-519-579-4521". At the bottom, the address "SLOVENSKI PARK HWY 401 & 6 CAMBRIDGE ONTARIO" is listed. A map in the bottom right corner shows the location of Slovenski Park at the intersection of Hwy 401 and Hwy 6, with a compass rose and a north arrow.

Marineland – gospodarski čudež Johna Holerja

Za pogovor z Johnom Holerjem, lastnikom zabavnega parka Marineland v Niagara Fallsu, sem izbrala zimski čas, predvsem zaradi bojazni, da si poleti ne bi vzel časa za razgovor. Tudi pozimi ni pogovor potekal v kakšni razkošni pisarni, saj se Holer tudi pozimi vozi po svojem zabavnem parku v delovni obleki in ureja stvari in nadzoruje delavce, da vse poteka v najlepšem redu. Pogovarjala sva se kar v avtomobilu, ko mi je razkazoval načrte za nove atrakcije. Sproščeno je govoril tudi o problemih, ki mu jih povzročajo “zeleni mirovniki”, le tega mi ni hotel izdati, kolikšna je vrednost njegovega zabavnega parka.

John Holer se je rodil v kmečki družini blizu Lenarta v Slovenskih Goricah. Šolo

John Holer

je obiskoval v Mariboru in v Ljubljani. Leta 1955, ko mu je bilo dvajset let, se je odločil za pobeg v Avstrijo. Prijatelj, ki je živel blizu meje, ga je podučil, kdaj in kod naj gre, toda ko je sam ponoči previdno v odsotnosti stražarja prekoračil mejo, je izgubil orientacijo in prišel nazaj na jugoslovansko stran, kjer ga je stražar opazil in obstrelil v nogo. S kroglo v nogi mu je uspelo pobegniti do avstrijske patrole. Takoj so ga odpeljali v bolnišnico, kjer je bil dva dni, potem pa se je pridružil drugim beguncem v taborišču.

Nekaj časa je delal v vinarni v južnem delu Avstrije, blizu slovenske meje, potem pa se je pridružil potujočemu cirkusu, kjer si je nabral dragocene izkušnje, še zlasti glede ravnanja s cirkuškimi živalmi. Leta 1959 je prišel v Kanado, kjer je imel obljubljeno službo v vinarni v Niagara Fallsu. Ker ni znal angleščine, dela ni dobil. Prve tri mesece, sredi ostre kanadske zime, je delal na živinskem ranču, na pomlad pa je dobil delo v gradbeni stroki. Za delom se je selil iz podjetja v podjetje in končno uvidel, da bo imel stalno delo le tedaj, če bo sam svoj gospodar. Odločil se je, da poskusi na področju turizma in tako si je nabavil najprej tri morske leve, potem pa še nekaj medvedov in jih sam treniral, kot se je bil naučil v cirkusu. Zgradil je bazen za tjujnje in jih treniral, da so v vodi delali predstavo. Potem so se tjujnjom pridružili kiti - morski sesalci, ki so v letih postali najbolj privlačna atrakcija Marinelanda. Poleg morskih živali je Holer razširil tudi selekcijo kopnih živali

- medvedov, srn, bivolov... Še zlasti otroci so tam našli pravljično kraljestvo "bambyjev", ki ližejo hrano iz njihovih rok in se jim pustijo po mili volji božati.

Skrivnost njegovega uspeha je v tem, da je vedno znal vnaprej misliti, kako bi park razširil in je v ta namen dokupoval zemljo že mnogo poprej, kot jo je potreboval. "Največji problem v tem poslu je, da te konkurenca hoče izriniti, če nimaš možnosti, da se razširiš," pravi Holer. "Meni je uspelo kupiti 1200 akrov zemlje in svoj zabavni park povečujem. Danes te zemlje ne bi mogel več kupiti, samo zaradi kazina se je cena zemlje v Niagara Fallsu močno

Srne

dvignila." Po drugi strani pa ima Holer izredno kreativno domišljijo in zna združiti razne atrakcije, ki na enem mestu zadovoljijo celotno družino. Poleg lastne kreativnosti, ki daje njegovemu zabavnemu parku svojevrsten pečat, je vedno na tekočem, kaj je privlačno drugod, kaj dela konkurenca... Pokazal mi je štiri kilometre dolg kanal, ki obkroža Marineland in po katerem naj bi se turisti vozili s čolnom, vzporedno s kanalom pa bi po ozkotirni železnici turiste vozila

parna lokomotiva. Dve parni lokomotivi je Holer že pred nekaj desetletji pripeljal iz bivše Jugoslavije.

Ko je ameriška firma pred petindvajsetimi leti v Torontu zgradila zabavni park Canada's Wonderland, so nekateri celo napovedovali, da tako hude konkurence Holer kot samostojen lastnik ne bo mogel preživeti. Pa je preživel predvsem zaradi svojega modrega in premišljenega planiranja in dela, čeprav vseh svojih planiranih projektov ni uresničil. Ni se hotel preveč zadolžiti, raje je pustil, da so mu nabavljene stvari stale v skladišču. Potem je v osemdesetih letih prišlo daljše obdobje recesije, ki je številna kanadska podjetja spravila v stečaj, vendar je Holer tudi to preživel brez večjih problemov.

Živali predstavljajo najbolj pomembno atrakcijo v Marinelandu. Pred leti je zgradil nov bazen za kite. Ubijalskim kitom, ki imajo že nekaj desetletij dom v Marinelandu, so se pridružili še beli kiti, ki jih je Holer uvozil iz Rusije.

Kljub protestu "zelenih mirovnikov" ljudje radi pridejo v Marineland prav zaradi kitov, kajti teh velikih morskih sesalcev je nemogoče videti od blizu v naravi. Pogled na te morske velikane, mladiči do četrtega leta so plavkaste barve, odrasli pa popolnoma beli, človeka nenavadno pomirja in mu vzbuja občudovanje.

Čez zimo, ko je Marineland zaprt, park in živali oskrbuje okoli 100 delavcev, poleti pa je tam zaposlenih okoli 500 oseb. Obiskovalci se v parku zamudijo povprečno po 6 ur, nove atrakcije bodo ta čas povečale, tako da bodo obiskovalci rabili dva dni, da si bodo ves park ogledali.

Kljub svojemu velikemu uspehu je John Holer ostal preprost in delaven. Dela z veseljem in obiskovalci Marinelanda ga niti ne prepoznajo, ko se z uradnim vozilom prevaža po parku. "Pozimi sem tu ob 8. uri zjutraj, ko delavci pridejo na delo, in končam ob 5. uri popoldne, zvečer grem navadno pa še nazaj pogledat, če je vse v redu. Poleti delam od šestih zjutraj do polnoči. Moja žena Mary mi je v veliko pomoč. Ona je glavna blagajničarka. Za tako delo je dobro, da imaš domačega človeka.

Holer pričakuje, da bo sin John, ki je na univerzi na Floridi študiral poslovno administracijo, nekoč prevzel vodstvo tega zabavnega parka. V današnjem času je potrebno poznavanje teorije in zakonov in sodobnih tehnoloških pripomočkov, poleg naravne sposobnosti hitrega odločanja in reagiranja na konkurenco, ki je Johna Holerja pripeljala do teh njegovih uspehov. Druga skrivnost Holerjevega velikega uspeha je njegova vsestranska kreativnost in iznajdljivost. Ve, kaj delajo drugi v tovrstni industriji, dela pa tisto, kar si on sam zamišlja, da je primerno zanj. "Ko sem začel planirati nov bazen "Freiendship cove", sem

Kiti

Grad

iz dolgoletnih izkušenj vedel, kako velik in kako globok bazen kiti potrebujejo in kakšne filtrirne naprave so potrebne. Potem sem dobil izvajalca in mi je on naredil načrt. Tako sem si zagotovil dober in funkcionalen načrt in prihranil pri stroških."

Holerja človek ne more srečati v petičnih restavracijah, golf klubih in podobnih mestih, kjer ljudje razkazujejo svoj prestiž. "Jaz ne živim za prestiž. Ne hodim ven na zabave. Včasih gremo v slovensko društvo na večerjo. Tam se zelo ugodno počutim. " V Lipa Parku je z ženo dočakal tudi prvi dan tega tisočletja, v Beamsvillu pa se je letos udeležil tudi 40. obletnice ekonomskih priseljencev v Kanadi. "Nekatere ljudi res denar pokvari. Zame je denar orodje, kot so za mehanika klešče. Denar potrebujem, da lahko park nadgrajujem.

To preprostost je obdržala tudi njegova žena, po rodu Belokranjka, in v tem duhu vzgajata tudi svoja sinova. Mlajši sin Peter ima precej slovenskih prijateljev in z njimi je več let serviral na banketih v Lipa Parku. Starejši sin Johnny se bolj zaveda, da bo moral nekoč sam prevzeti krmilo tega enkratnega podjetja.

Ustanovna seja Sveta Vlade RS za Slovence po svetu

Stane Kranjc

V torek, 3. julija 2007, se je v Vladni palači v Ljubljani vršila ustanovna seja Sveta Vlade RS za Slovence po svetu. Glavni namen je bil konstituirati Svet za Slovence po svetu in zastaviti program dela, ki naj bi bil zaključen do konca septembra letos. Svet se bo sestajal enkrat letno, po potrebi pa bo opravil tudi več dopisnih sej. Od slovenskih politikov so bili na seji prisotni g. Janez Janša, predsednik Vlade RS, dr. Dimitrij Rupelj, minister za zunanje zadeve RS, dr. Andrej Bajuk, minister

Stane Kranjc

za finance RS, dr. Milan Zver, minister za šolstvo in šport, g. Zorko Pelikan, državni sekretar na Uradu Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu, mag. Janez Kramberger, predsednik Komisije za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu, dr. Andrej Rahten, svetovalec predsednika Vlade za mednarodne odnose, ga. Andreja Šimec, svetovalka predsednika Vlade za mednarodne odnose, ga. Suzana Martinez, svetovalka v Uradu Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu ter g. G. Trpin, predstavnik Svetovnega slovenskega kongresa.

Slovence po svetu so na seji zastopali naslednji udeleženci: Stane Kranjc (Kanada), Ivan Kamin in Milan Ribič (ZDA), Tone Mizarit in dr. Andrej Fink (Argentina), Martin Crnugelj (Brazilija), Jože Zdravic (Francija),

Janez Pucelj (Nemčija), Marija Grbič (BIH), Milan Breberin (Srbija), Peter Mandelj in Florian Auser (Avstralija) in Urška Kupec (Kitajska).

V pozdravnem nagovoru je predsednik Sveta Janez Janša povedal, da so Slovenci, ki živijo po svetu, prvič v zgodovini Slovenije dobili posebno posvetovalno telo, ki bo začetek rednega dialoga slovenske vlade z rojaki, ki živijo izven Slovenije. Delovalo bo pod okriljem Vlade in bo veliko pripomoglo k ohranjanju slovenske

kulture, identitete in krepitvi slovenstva. Poudaril je pomen krovnega zakona o odnosih Slovenije s Slovenci po svetu, ki omogoča sodelovanja, ki v preteklosti niso imela zakonske podlage.

V uvodnih nagovorih so predstavniki Slovencev iz posameznih držav spregovorili o dejavnosti Slovencev in o problemih, s katerimi se pri svojem delu za ohranjanje slovenstva srečujejo.

Ustanovna seja Sveta za Slovence po svetu pri Vladi RS je bila vsekakor pomemben začetek nove oblike sodelovanja slovenskih izseljencev in njihovih potomcev s Slovenija in lep dokaz, da naša domovina ne bo ostala brezbrizna do izseljencev, ki so se v različnih časovnih razdobjih in iz različnih vzrokov razšli po svetu.

7. tradicionalno vseslovensko srečanje v Državnem zboru RS v Ljubljani

Stane Kranjc

Parlamentarna komisija za Slovence po svetu in zamejstvu je 5. julija 2007 organizirala sedmo tradicionalno vseslovensko srečanje, ki se ga je udeležilo 150 Slovencev iz Slovenije in sveta. Udeleženci srečanja so delovali v dveh skupinah – ena skupina je delovala na temo Slovenci v zamejstvu, druga pa Slovenci po svetu.

Vseslovensko srečanje je odprl predsednik državnega zbora France Cukjati, ki je med drugim dejal, da Slovenija skrbi za prihodnost Slovencev izven svojih meja in si prizadeva, da njihove korenine ostajajo žive skozi generacije in da potomci Slovencev ostajajo del slovenskega naroda.

Predsednik Državnega zbora Janez Kramberger je poudaril, da je namen tega srečanja izkoristiti možnosti in okrepiti sodelovanje med Slovenci, ki živijo izven Slovenije. Dejal je, da je potreben bolj sistematični način povezovanja, da bi dosegli bolj učinkovit dialog z zamejci in z izseljenci. Omenil je tudi, da se vlada prizadeva za zmanjšanje birokratskih ovir, s katerimi se soočajo rojaki, ki se želijo vrniti v domovino.

Janez Pucelj je v pozdravnih besedah med drugim dejal, da se zaupanja ne da naročiti ali kupiti, pač pa ga spodbujajo tisti, ki opravljajo delo za skupnost zanesljivo in vztrajno – in dobrohotno spremljajo druge. To rojeva dobre občutke in v takem vzdušju nastaja zdrav prostor za velike ideje in sproščeno požrtvovalnost posameznikov. Brez tega ni nobena skupnost na tujem

zdržala do danes in se ne bo krepila v prihodnosti. Vrlin te vrste je med nami veliko, le povezovati jih ne znamo vedno najbolje. Kjer to uspeva, je blagoslov zagotovljen.

Profesor dr. Andrej Fink je v pozdravnih besedah citiral Franceta Prešerna, ki je v svoji pesniški viziji “Bog živi ves Slovenski svet” videl, česar takrat še ni bilo ali vsaj še ni bilo takega razmaha kot pozneje, danes pa lahko govorimo o univerzalnem slovenstvu, ki se profilirano javlja na vseh celinah. Dejal je, da bi lahko pritrdili tudi Župančičevi z vprašanjem postavljeni trditvi “Kje domovina si? Ali na poljih teh? Še pod Triglavom, okrog Karavank? Ali po plavžih si, ali po rudnikih? Tu? Preko morja? In ni ti meja? “

Pozval je k prizadevanju, da bi bil globalni Slovenski svet tudi v našem razumevanju dovolj širok, povezan in dejaven.

Vseslovenskega srečanja so se udeležili tudi zastopniki Svetovnega slovenskega kongresa ter društev Slovenija v Svetu in Slovenska izseljenska matica.

Ker sem bil posebej povabljen, sem ob priliki svojega obiska v Sloveniji, kjer sem se udeležil ustanovne seje Sveta vlade RS za Slovence po svetu, zastopal kanadske Slovence tudi na tem srečanju, udeležila pa se ga je še Marija Ahačič-Pollak.

V časovno omejenem času sem predstavil kanadsko slovensko skupnost, katere korenine segajo v čas pred 150 leti, ko je škof Baraga prevzel odgovornost za večji

del province Ontaria. Povedal sem, da v Kanadi živi okoli 40.000 oseb slovenskega porekla in da se jih je okoli 30.000 javno priznalo za Slovence v kanadskem popisu prebivalstva leta 2001. Orisal sem organiziranost Slovencev v Kanadi, ki nas med seboj povezuje šest slovenskih župnij, ki so bile in so še steber naše skupnosti, dva slovenska starostna doma, dve kreditni banki, okoli 15 slovenskih letovišč, nad 60 slovenskih društev in ustanov ter približno 400 slovenskih podjetnikov. Orisal sem tudi nekaj najpomembnejših problemov, s katerimi se slovenska skupnost v Kanadi sooča, in nakazal, kako bi nam Slovenija lahko pomagala.

Ker novega dotoka izseljencev iz Slovenije v Kanado že nekaj desetletij ni, predstavlja naša mladina edino upanje, da se bo slovenstvo v Kanadi ohranilo, zato je treba vlagati vse napore v to, da bi med mladino krepili čut za slovenstvo in jim pomagali pri njihovem vključevanju v slovensko skupnost.

Da bi bilo učenje slovenskega jezika bolj dostopno v sodobnih razmerah, sem predlagal, naj Slovenija pripravi poučevalni program za učence od prvega do osmega razreda in naj ta program objavi na internetu.

Ker je bila večina učiteljev, ki poučujejo v slovenskih šolah v Kanadi, rojena izven Slovenije, tudi oni potrebujejo poučevalni program, še bolj koristno pa bi bilo, če bi lahko dobili nekaj učiteljev iz Slovenije. Podporo potrebujejo tudi društva in ustanove, ki se ukvarjajo z mladino, kot športna, folklorna društva, župnije in kulturno-družabna društva, ki omogočajo mladim medsebojno povezovanje in utrjevanje njihove slovenske pripadnosti. Potrebni so

tudi programi, ki bi bili privlačni za mlade med 20. in 30. letom.

Omenil sem tudi, da bi bilo potrebno več koordinacije, dolgoročnega planiranja in medsebojne komunikacije pri organizaciji obojestranskih obiskov glasbenih in drugih skupin. Zaradi pomanjkljivih pogovorov med organizatorji v Sloveniji in slovensko skupnostjo v Kanadi pogosto pride do nesporazumov ter neprijetnih dogodkov in doživetij.

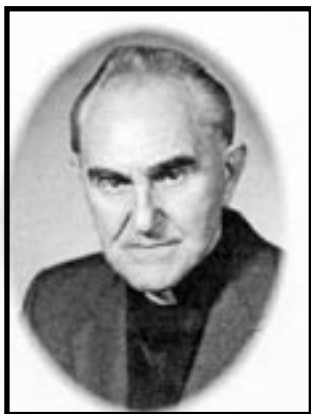
Slovenci, ki ustvarjamo svojo zgodovino v Kanadi, smo dolžni zbirati in ohranjati zgodovinsko gradivo, ki naj bi bilo dostopno našim bodočim rodovom v Kanadi in vsem, ki bi jih naša prisotnost v Kanadi zanimala. Zaprošil sem slovensko vlado, da se pozanima, kje so slovenski arhivi bivšega jugoslovanskega konzulata v Torontu in kako bi jih Slovenija dobila nazaj.

V imenu slovenske skupnosti v Kanadi sem se za vse iskreno zahvalil. Na žalost je veleposlaništvo preobremenjeno s tekočimi diplomatskimi in konzularnimi posli. Nekaj več pomoči veleposlaništvu bi prav gotovo bilo v veliko obojestransko korist pri uresničevanju diplomatskih, konzularnih, kulturnih in gospodarskih ciljev. Zahvalil sem se tudi Uradu za Slovence v zamejstvu in po svetu za sofinanciranje raznih projektov naše skupnosti ter Komisiji za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu za vsestransko pomoč rojakom živečim izven Slovenije.

Tako kot val ne more obstajati sam zase, marveč vedno pripada delu morske gladine, tako tudi sam ne smem živeti odtujenega življenja, marveč znotraj izkušnje, s katero sem vseskozi obdan.
(Albert Schweitzer)

Duhovnik Franc Sodja CM

Anica Resnik

Spoštovan in priljubljen božji služabnik, pisatelj in duhovni vodja je v nedeljo 15. julija v Domu Lipa zapustil zemsko življenje in mirno odšel k svojemu Gospodu.

Rodil se je 31. avgusta 1914 v

Bohinjski Bistrici kot šesti v družini devetih otrok očetu Janezu in materi Mariji. V čudovitem naravnem okolju je zorel njegov duhovniški poklic. Po gimnaziji v Šentvidu, ljubljanskem semenišču, teološki fakulteti in noviciatu v Misijonski družbi, mu je 13. julija 1941 v cerkvi Srca Jezusovega v Ljubljani škof Rožman podelil mašniško posvečenje.

Vojne razmere so mu ustavile pot v kitajske misijone. Leta 1946 je odšel v Beograd v župnijo Cirila in Metoda. Leto pozneje se za mladega duhovnika začne trnjeva pot. Komunistična oblast ga je za pet let vrgla v ljubljanske zapore, kjer je sedem mesecev živel v strahotni samici in z drugimi duhovniki zaporniki trpel na prisilnem delu. Teh let se spominja v knjigi Pred vrati pekla. Oblast mu ni dala miru, preganjali so ga, kjerkoli je deloval – Makedonija, Kosovo, Beograd, Mirenski grad. Končno se je odločil za beg v tujino.

V avgustu 1958 je prišel v Toronto. Pri Mariji Pomagaj je bil kaplan, ljudski

misijonar, urednik Božje Besede. Začel je s kulturnim delom. V spominu je še opereta Planinska roža, kjer je glavno vlogo igrala Marija Demšar. Vabila ga je samota kartuzije, a je hitro spoznal, da je njegovo služba biti apostol v svetu. Vrnil se je v Toronto, kjer se je ustanavljala nova slovenska župnija Brezmadežne. S pokojnim Janezom Kopačem sta začela z delom. Kot kaplan je g. Sodja ustanovil in nekaj časa vodil cerkveni pevski zbor, Mladinski klub, sodeloval pri reviji Katoliški misijoni. Leta 1966 je bil poslan v Argentino za vodstvo Misijonskega zavoda v Slovenski vasi v Lanusu. V njegovem času so tam zoreli duhovniški in misijonski poklici. Mnogim je znan Peter Opeka, misijonar na Madagaskarju, ki je za svoje delo med revnim ljudstvom prejel najvišje odlikovanje od francoske vlade.

Gospod Sodja se je leta 1982 vrnil v Toronto k Brezmadežni. Leta 1984 je ustanovil Misijonski krožek, ki je še danes aktivna organizacija za pomoč slovenskim misijonarjem po svetu – Madagaskar, Rusija, Afrika, Južna Amerika. Leta 1988 se je preselil v Dom Lipa in prevzel duhovno skrb za stanovalce, dokler sam ni opešal. Franc Sodja je bil duhovnik po božji volji. Dopolnil je šestinšestdeset let duhovniškega življenja. Slovenskemu narodu je zapustil šestnajst knjig duhovnega branja in pesmi. Zdaj na torontskem pokopališču s sobrati lazaristi Janezom Kopačem, Janezom Jeretina in Ivanom Janom čakajo klice Vstajenja, njih duše pa prepevajo pri Bogu večno Alelujo.

Dr. Rudolf Čuješ

dr. France Habjan

dr. Rudolf Čuješ

Letos, 13. julija, se je od tega sveta v 94. letu starosti poslovil v mestu Antigonish, Nova Scotia, Kanada, profesor dr. Rudolf Čuješ. Pokojni profesor je bil rojen 16. junija 1914 v knežjem mestu Celju, kjer je prejel osnovnošolsko vzgojo. V Mariboru je maturiral na klasični gimnaziji in se potem vpisal v Ljubljani na pravno fakulteto, kjer je tudi diplomiral. Na univerzi v Gradcu se je nato vpisal na fakulteto političnih ved, kjer je tudi doktoriral z disertacijo "Poroka in družina".

Dr. Čuješ se je v Ljubljani na univerzi vključil v Mihaelovo skupino, pozneje akademski klub Straža in kot stražarski starešina prevzel važno vlogo v slovenskem katoliškem taboru. Postal je sourednik odlično urejevanega stražarskega glasila "Straža v viharju". Profesor dr. Lambert Ehrlich je zaupal ing. Tonetu Tepežu in pravniku Rudolfu Čuježu reorganizacijo srednješolske dijaške mladine "Slovensko dijaško zvezo" (SDZ). Za profesorja Ehrlicha je bila omenjena organizacija za prihodnost Slovenije neprecenljivega pomena. Osrednji ideji zveze sta bili krščanstvo in slovenstvo. Tik pred drugo svetovno vojno je SDZ dosegla visoko stopnjo organiziranosti, prisotna je bila skoraj v vseh slovenskih

srednjih šolah. Slovenska dijaška zveza, moška veja, je bila pomladek akademskemu klubu "Straža" na ljubljanski univerzi.

Leta 1948 se je dr. Čuješ priselil v Kanado in takoj pričel v slovenski skupnosti organizirati prvi slovenski denarni zavod "Hranilnico in posojilnico J. E. Kreka" (1953), v kateri je postal tudi prvi predsednik in nato večletni tajnik. Ko se je mesečnik "Slovenska država" preselil iz Chicaga v Toronto, je postal eden glavnih stebrov uredništva in vzporedno tudi organiziral "Slovensko narodno zvezo", ki je postala kot politična organizacija mesečniku. V tem času je postal tudi predsednik slovenskega kulturnega centra, katerega glavni namen je bil posredovati kanadski javnosti slovensko kulturno sporočilo. Objavil je zgodovinsko delo "Škof Baraga – apostol kanadskih Indijancev". Omenjeno delo je kanadska oblast visoko ocenila. Dr. Čuješ je leta 1990 oskrbel prevod študije "The Reality and the Myth" (Utvara in resničnost) dr. Franceta Bučarja. Leta 1992 je zbral, uredil in priobčil gradivo za življenjepisa dr. Lamberta Ehrlicha "Stražar naših svetinj". Nekaj let je dr. Čuješ v Torontu zbiral slovensko izobraženstvo k debatnim srečanjem v Ukrajinskem centru.

Ob koncu 50 let (1950) ga je osrednja Ontarijska zadružna zveza imenovala v vodstvo te zelo obsežne denarne organizacije, kateri se je dr. Čuješ ves predal. Veliko je pisal v strokovne revije in predaval po združnih okrožjih. Opazno je bilo, da se je v tistih letih zadružništvo v Ontariu močno razširilo in tudi utrdilo. Leta 1961

je postal član profesorskega zbora univerze St. Francis Xavier v Antigonishu, Nova Scotia, kjer je predaval sociologijo, hkrati pa je bil zelo delaven v kreditnih zvezah in v združenstvu v Kanadi na sploh. Leta 1971 je vpeljal v sociologijo predmet: združenstvo in njegov pomen na kanadsko kot tudi na mednarodno gospodarstvo. Dvoje sobotnih let je posvetil študiju združenstva v Nemčiji in Puerto Ricu. Dr. Rudolf Čuješ je bil tudi nekaj let predsednik "The Canadian Association of Cooperative". Z dr. Cirilom Žebotom iz Washingtona sta bila tesna

sodelavca in prijatelja.

Z njegovo smrtjo je slovenska skupnost v Kanadi izgubila pomembnega in pokončnega slovenskega kulturnega in družbenega delavca, Kanada pa je zgubila sposobnega združenškega strokovnjaka. Pokojni dr. Čuješ zapušča hčerki, ki živi v Torontu, žena gospa Mira pa mu je že pred leti umrla. Pogrebne slovesnosti je v katedrali v Antigonishu vodil krajevni škof. Pogrebu je prisostoval celoten profesorski zbor antigoniske univerze ter številni predstavniki kanadskega združenstva.

Nova Gorica v znamenju megazabavišča

dr. France Habjan

Slovence na Primorskem in v Italiji zadnje čase dokaj razburja nova gospodarska prihodnost v Novi Gorici, kjer naj bi se vzpostavila hazardniška igralniška dejavnost po meri ameriške tehnologije. Da bomo boljše razumeli omenjeno nezadovoljstvo, samo kratek sprehod v bližnjo preteklost.

Na stičišču soške in vipavske doline, med Solkanom, Krombergom in Kostanjevico, na nekdanjem starem pokopališču in Žagi se je začelo takoj po drugi svetovni vojni razvijati novo mesto, Nova Gorica, ki je tik pred osamosvojitvijo postalo zelo prijetno, moderno in kulturno mesto. Omeniti pa je treba, da je bil Solkan v času italijanske okupacije jedro antifašističnega odpora, hkrati pa tudi središče slovenske uspešne obrtniške dejavnosti in kljub temu usmerjeno v socialistično opcijo po meri človeka.

Ko se je Nova Gorica pričela razvijati, so bila potrebna finančna sredstva za moderno mestno infrastrukturo. Kje dobiti finančna sredstva? Novogoriški gospodarstveniki so prišli do prepričanja, da mesto ob italijanski

meji skoraj nujno potrebuje tudi organizirano turistično industrijo. V Novi Gorici so zgradili moderen hotel z zabaviščem, katerega pa so največ obiskovali Italijani predvsem iz severne Italije. Posli so se ugodno razvijali in družno s tem so nastajale precejšnje finančne nepravilnosti, skratka prišlo je do dokajšne korupcije, vzporedno z njo pa tudi družbenih zraha. Zabavišče HIT je ustanovilo svoje izpostave v Sežani, Kopru in Portorožu in omenjeno podjetje je postalo resnična finančna sila na območju Primorske.

Pred nekaj meseci pa se je razširila novica, da bo Nova Gorica dobila MEGAZABAVIŠČE, katerega bi v glavnem financirale finančne družbe iz Las Vegasa in bi s tem uvedle tudi ameriško igralniško tehnologijo, ki zahteva nove hotele-kazine, novo strokovno vodstvo, skratka številno neslovensko osebje. Tako bi Nova Gorica kaj kmalu izgubila svojo nekdanjo slovensko podobo in bi postala predvsem mednarodno igralniško zabaviško mesto, katerega bi

vodili predstavniki neslovenskega kapitala, družno v podrejeni vlogi z veljaki bivšega HITA.

Bistvo megazabavišča so v glavnem sledeče dejavnosti, igre na srečo, nočno življenje združeno z "belo industrijo" in vzporedno bi se ob tem tudi razbohotila trgovina z drogami, narastlo bi število odvisnikov, predvsem domačih. Prebivalstvo se vdoru "ameriškega turizma" množično upira in zahteva, da ministrstvo za gospodarstvo in ministrstvo za finance umakneta predlagane spremembe Zakona

od davku in Zakona o igrah na srečo. Velik problem legalizacije megazabavišča slovenski politični krogi vidijo tudi v dejstvu, da bi lastnik iz ogromnih dobičkov vplival na razplet slovenske politike kot tudi na politiko v sosednjih državah.

Pri vsem tem resnem vprašanju pa slovenska vlada kaj dosti ne posluša protestov slovenskih kulturnih družbenih organizacij, ki predlagajo naj Slovenija vloži svoj kapital v slovenski turizem. Idealna vloga Nove Gorice bi bila v kulturnem in gospodarskem povezovanju obeh Goric v znamenju sedanje

Slovenija v bibličnem razpoloženju

dr. France Habjan

V Ljubljani je bil od 12. do 20. julija svetovni znanstveni biblični kongres (IOSOT), ki ga je tokrat organiziral slovenski biblični inštitut pod vodstvom predsednika IOSOT dr. Jožeta Kraševca. Tokratni kongres je bil resnično enkratni dogodek, katerega srečanja se je udeležilo nad 400 vrhunskih bibličnih strokovnjakov iz vsega sveta, ki so si izmenjavali nove izsledke iz proučevanja in razlaganja bibliških besedil od začetka do današnjih dni.

Letošnji biblični kongres je bil tudi izrednega zgodovinskega pomena, saj je prvič združil bibliciste iz zahodnega in vzhodnega sveta, katoličane, protestante, jude in pravoslavne. Na zadnjem kongresu IOSOT je po prizadevanju dr. Jožeta Kraševca odbor sprejel njegov predlog, da se na ljubljanski kongres povabi k sodelovanju tudi znanstvene bibliciste iz vzhodnih cerkva, iz pravoslavja. Dejstvo je, da se je tokrat samo po prizadevanju in še enkrat samo po prizadevanju in zaslugi dr. Kraševca ljubljanskega kongresa udeležilo tudi jedro najvidnejših strokovnjakov s

pravoslavnih univerz. S tem dejanjem ustvarili večje povezovanje in enotnejšo razlago biblije. Ljubljanski kongres je bil izrazito ekumensko-znanstveno usmerjeno srečanje in prikaz, kako v različnosti jezikov, kultur, narodnosti in ver ustvarjati razumevanje in uspešno sodelovanje.

Razlikovanje med zahodno in vzhodno razlago biblije je v glavnem v dejstvu, da sta v zahodni tradiciji izhodišče razlage bibliških besedil hebrejski in aramejski jezik, to je iz judovske kulturne tradicije, medtem ko vzhodna tradicija uporablja za razlago bibličnih besedil le prevode iz grškega jezika.

Sveto pismo je manifestacija človeškega duha. Dr. Kraševac je v svojem uvodnem nagovoru dejal: "Sveto pismo je v prvi vrsti knjiga življenja, knjiga duha, knjiga etike in morale. Na vsem tem stoji in pade". V 8-ih dneh kongresne dejavnosti je razpravljalo in predstavilo v dvoranah pravne in bogoslovne fakultete preko 400 svetovnih biblicistov svoja odkritja in spoznanja. Biblični kongres

je tudi predstavljal vrhunec leta Svetega pisma in bil za Slovenijo v znanstvenem, duhovnem in moralnem pomenu dogodek brez primere. Biblični kongres je resnično dosegel "biblične razsežnosti". Ko bodo organizatorji zbrali vse razprave, govore in študije in jih uredili, bo ta dokument dokazal, da je kongres v Ljubljani dosegel nove znanstvene standarde v bibličnem raziskovanju in bo ta dokument tudi dejansko izstočnica k novim dosežkom na področju biblijskega študija.

Slavnostni začetek kongresa je bil 15. julija zvečer pod zvezdnatim nebom v amfiteatru na Pogačarjevem trgu, med stolnico in Plečnikovimi arkadami, z mogočnim glasbenim festivalom. Organizatorji kongresa so dali velik poudarek glasbi, ker glasba simbolično zdržuje enotnost, ljubezen in lepoto. Nad 500 nastopajočih glasbenikov iz različnih držav, iz različnih kultur, različnih jezikov, različnih ver in vendar je bila skladnost v nastopanju perfektna. Nastopali so komorni zbori iz Slovenije, Hrvaške, Srbije, Izraela in Italije, simfonična orkestra iz Ljubljane in Beograda, pevci solisti iz Izraela, Švedske, Hrvaške in slovenski pritrkovalci, ki so dali večerni predstavi glasbeni čar. Višek

večera je bila izvedba mogočne 9 Beethovne simfonije, ki sta jo izvedla simfonična orkestra ljubljanske filharmonije in radio televizije iz Beograda z mogočnim zborom (300 pevcev iz 6-ih držav) in solisti. Ko je v zvezdnati noči izzvenela 9. simfonija, so se oglasili zvonovi 7-ih ljubljanskih župnij, ne kot vabilo k počitku ampak so mogočno naznanjali, da se je tokrat zgodilo nekaj veličastnega.

Tudi pozdravni nagovori predstavnikov so bili nekaj posebnega. Predsednik Janša je dejal, da je bil za nastanek naroda ključen prevod Biblije, predsednik SAZU dr. Boštjan Žekš je naglasil, da bi moralo biti Sveto pismo osnova za naše človeške odnose, rektor ljubljanske universe zdravnica dr. Andreja Kocjančič je dejala, da je povezava biblije z znanostjo in s kulturo izjemnega pomena, nadškof Uran je pa izrazil željo, da bi se zopet BESEDA utelesila v nas vseh. Tudi župan Jankovič se je z žlahtnimi besedami dotaknil pomembnosti Svetega pisma. Slovenski teologi–biblicisti so tokrat dokazali, da

so del slovenskega genija, ki so odlično promovirali Slovenijo in njene vrhunske strokovnjake svetovni javnosti, in to dejansko na "predvečer" predsednikovanja Evropski Zvezi. Kongres je dosegel biblične razsežnosti s tem, da je ustvaril prostor za dialog in povezovanje v današnji svetovni sprtosti.

Osrednja osebnost in organizator kongresa je bil trikratni doktor evropskih univerz in doktor znanosti s Hebrew univerze iz Jeruzalema. Akademik dr. Jože Kraševac je član številnih mednarodnih akademij in redni član Slovenske akademije znanosti in umetnosti. Pri organizaciji kongresa je sodeloval tudi teolog in biblicist prof. dr. Jože Plevnik iz Toronta.

Kanadski fantje na Triglavu

Robi Frankovič

Ko smo se prvič pogovarjali, da bomo šli skupaj obiskat domovino naših staršev, je bil vrh Triglava zmeraj glavni cilj. Daniel Žigante, David Mezič in jaz smo načrtovali ta najpomembnejši cilj, da postanemo pravi Slovenci. David se je zmenil z vodičem, ki nas bo vodil.

24. julija 2006 smo vstali zelo zgodaj, ob 4h zjutraj. Vozili smo se od prenočišča Mojstrane do Aljaževega doma. Nestrpni smo začeli hoditi, nismo imeli pojma, kakšna pot in kakšno trpljenje je bilo pred nami! Ob 5.30 smo prišli do Vrat. Bilo je hladno, oblačno in mrzlo. Naslednjo uro in pol smo hodili navzgor po makadamski cesti, ki je bila spolzka in strma, dva koraka naprej, enega nazaj, nakar smo prišli na pot polno kamenja. Ko smo prispeli do Luknje, smo prvič videli kline in kable, ki nam bodo pomagali pri vzponu po poti Plemenice. Z vodičem smo se zvezali na varovalno vrv s presledkom 1.5 metra in začeli plezati.

Ob poti so globoki prepadi. Če bi padel dol, te ne bi nikoli našli celega. Od časa do časa smo se ustavili in slikali čudoviti alpski svet. Kmalu smo prispeli do znaka, kjer piše "eno uro do Triglava". V trenutku je izbruhnila deževna nevihta. Naš vodič je vedel, da prihaja nevarnost in je svetoval, da se vrnemo v dolino. Tako smo bili razočarani, da moramo iti dol in ne gor. Po eni uri, ko se je vreme izboljšalo, smo poskusili še enkrat.

Spet smo plezali po kamenju navzgor. Vodič mi je zameril, ker sem izgubil potrpežljivost na naporni poti in kar naprej ponavljal "še malo *majčkена* pot, fantje" in "kmalu bo *ložje*". Šalil se je, ker je bil povezan z nami. Zdaj sem spoznal, da mi višina ne povzroča vrtoglavice. Po eni

uri plezanja in malo slikanja Triglavске severne stene smo prispeli na Aljažev stolp. NEVERJETNO!

Vsa utrujenost, naponi in strah so bili pozabljeni. Navdušeni smo objemali in poljubljali Aljažev stolp. Nismo se mogli dolgo veseliti zaradi vremena, ker bi se lahko v trenutku spremenilo, in doseči vrh je samo 50% zmaga.

Nato smo začeli pot do Malega Triglava. Na poti do Kredarice smo počasi izgubljali potrpežljivost in upanje. Zdaj noge, kolena, hrbet - vse nas je spet bolelo. Na Kredarici nas je čakala prepotrebna voda, juha, čaj in končno smo vsedli na pravi sedež. Dekleta tam sploh nisem opazil. Pot navzdol smo nadaljevali do lepega Staničevega doma in naprej tri ure do doline Kot. Srečno smo prispeli dol ob 7h zvečer.

Na koncu nismo imeli energije praznovati, ampak smo se počutili sproščeni. Zdaj nas čaka izlet na morje. Če bi vnaprej vedel, kakšna težavna pot je do vrha Triglava, morda ne bi šel, ampak obžaloval bi do konca življenja.

*Od leve: Marko Alboino, Robi Frankovič,
David Mezič, Daniel Žigante
Spreddaj: Klemen Grčar (vodič)*

Novice

Revija za Slovence po svetu - Nova revija Moja Slovenija, ki je zamenjala revijo Slovenija Svet, katero je izdajala Slovenska izseljenska matica kot bolj demokratično naslednico Rodne grude, do sedaj še ni izpolnila pričakovanja izseljencev, pa tudi slovenske vlade ne. Ko je slovenska vlada poverila izdajanje revije založbi Otroci, je le-ta obljubila, da bo povečala število prejemnikov in sodelavcev revije. Izseljencem naj bi bila revija, ki jo finančno podpira slovenska vlada, dostopna brezplačno. Založba Otroci pošilja 3200 izvodov revije Moja Slovenija na 573 naslovov, od tega je 454 slovenskih društev, zavodov, katoliških misij, diplomatskih predstavništev, individualnih naročnikov pa zaradi visoke poštnine revija ne zmore pritegniti, od prejšnjih 1800 naročnikov jih je na revijo Moja Slovenija naročenih samo 119.

Suša v Sloveniji - V Prekmurju se kmetje letos soočajo s hudo sušo. Največ škode je na koruzi, krompirju, bučah, sadnem drevju in vinski trti. Kmetje pričakujejo pomoč države pri premostitvi težav, želijo pa tudi, da bi država sistemsko rešila problem z izgradnjo namakalnih sistemov. Suša je posledica podpovprečne količine padavin. Kmetje se bojijo, da bo primanjkovalo krme za živino in da bodo cene le-te močno poskočile, kar bi imelo za kmetijsko proizvodnjo negativne posledice.

Dr. Alojzij Šuštar - V Ljubljani je 29. junija 2007 v svojem 87. letu starosti umrl dr.

Alojzij Šuštar, upokojeni slovenski nadškof in metropolit, ki se je s svojo modrostjo in preudarnostjo, ter s svojo veliko ljubeznijo do slovenskega naroda posebej zapisal v slovensko zgodovino, saj je izredno sposobno krmaril slovensko Cerkev v odločilnem času slovenskega osamosvajanja. Kanadski Slovenci se bomo spominjali tudi številnih njegovih pastoralnih obiskov med nami v Kanadi.

Volitve – V Sloveniji bodo volivci 21. oktobra letos odločali, kdo bo zamenjal premiera Janeza Drnovška. Zaenkrat se za njegovo mesto poteguje osem kandidatov, med katerimi imajo največ možnosti Lojze Peterle, Mitja Gaspari in Danilo Türk.

100-letnica skavtov - 2. avgusta se je na Prešernovem trgu v Ljubljani zbralo okoli 800 mladih skavtinj in skavtov iz vse Slovenije. Skupaj so v organizaciji Združenja slovenskih katoliških skavtinj in skavtov praznovali stoletnico obstoja skavtskega gibanja.

Novi protitobačni zakon – V Sloveniji je 5. avgusta stopil v veljavo nov zakon, po katerem bo kajenje v vseh zaprtih javnih prostorih prepovedano. Proti temu zakonu so se začeli ostri protesti, češ da diskriminira kadilce. Prva članica EU, ki je uvedla popolno prepoved kajenja v zaprtih javnih prostorih, je bila Irska leta 2004.

Število prebivalcev v Sloveniji – Konec marca letos je v Sloveniji živel 2.013.597

prebivalcev, in sicer 1.023.789 žensk in 989.799 moških. V prvih treh mesecih letošnjega leta je število slovenskih državljanov, brez tistih, ki začasno prebivajo v tujini, upadlo za 0.01 odstotka ali za 264 oseb. Poraslo pa je število tujcev s prijavljenim začasnim prebivališčem v Sloveniji.

Zakonska zaščita Slovencev v Italiji - Italijanska vlada premiera Romana Prodiya je 3. avgusta potrdila seznam 32 občin v Furlaniji-Julijski krajini, v katerih naj bi se izvajal zaščitni zakon za slovensko manjšino v Italiji. Izjemnega pomena je predvsem dejstvo, da tudi v Gorici in Trstu velja načelo zakonske zaščite za slovensko manjšino.

Bivši slovenski politik aretiran v Kanadi – 26. julija so kanadski varnostni organi prijeli nekdanjega državnega sekretarja na ministrstvu za gospodarstvo RS Borisa Šuštarja, zoper katerega je po obsodbi na šest let zapora zaradi zlorabe uradnega položaja razpisana mednarodna tiralica. Njegova usoda je zdaj v rokah kanadskih pravosodnih organov, ki naj bi ga zaslišali in se nato odločili o nadaljnjih postopkih.

Slovinci najbolj pošteni - V raziskavi o poštenju, ki jo je nedavno izvedla prestižna revija Readers Digest, se je Slovenija uvrstila na prvo mesto. Raziskava je bila zastavljena tako, da so raziskovalci v 32 mestih širom po svetu namerno odvrgli 30 mobilnih telefonov in skriti opazovali, če bodo najditelji telefonov odgovorili na njihov telefonski klic in telefon vrnili

na dogovorjeno mesto oziroma, če bodo poklicali lastnika telefona na številko, ki je bila vidno označena na telefonu. Ljubljančani so vrnili kar devetindvajset od tridesetih telefonov. Na drugo mesto se je uvrstilo Toronto, kjer je bilo vrnjenih osemindvajset telefonov.

Center za slovenske študije v Clevelandu – Vlada Republike Slovenije je že odobrila sredstva in proučuje strokovno podlago za ustanovitev Centra za slovenske študije v ameriškem mestu Cleveland. Center bo nudil interdisciplinarno proučevanje, ohranjanje in spodbujanje slovenske kulture, jezika in raziskovanja v ZDA, ponujal pa bo poučevanje slovenščine (lektorat) ter različne študijske vsebine, ki se bodo izvajale na zainteresiranih ameriških univerzah. V Sloveniji kaže največ interesa za tovrstno sodelovanje novogoriška univerza.

Nogometno prvenstvo izseljencev – v Ljubljani se je od 30. julija do 4. avgusta 2007 vršilo tretje nogometno prvenstvo Slovencev po svetu. Na njem je sodelovalo šest moštev iz Evrope ter po eno moštvo iz Argentine in Kanade. Turnir organizira izseljensko društvo Slovenija v svetu. Glavni namen prvenstva je druženje naših izseljencev v okviru nogometnega tekmovanja, cilj turnirja pa je tudi ohranitev povezanosti Slovencev po svetu z matično domovino. Kanado je na III. svetovnem nogometnem prvenstvu Slovencev po svetu zastopala ekipa Športnega društva Slovenija iz Toronta.

Reševanje meje v Piranskem zalivu

- Pogajanja med Slovenijo in Hrvaško o meji na morju v Piranskem zalivu poteka že šestnajst let, pa se stvari še niso nič premaknile. Pred nedavnim je Slovenija predlagala Hrvaški nov predlog reševanja meje, po katerem bi v sporu med Slovenijo in Hrvaško posredoval francoski pravnik Robert Badinter, predsednik Sodišča za pomiritev in arbitražo pri Organizaciji za varnost in sodelovanje v Evropi.

Ruski podvigi na Arktiki - Dve manjši ruski podmornici sta 2. avgusta dosegli dno Severnega ledenega morja in na njem postavilo rusko zastavo. Moskva je z odpravo potrdila svoje ambicije na območju Arktike, kar lahko sproži spore med državami, ki mejijo na Arktiko – to je Rusijo, Kanado, Norveško, Dansko in ZDA.

Varnost mostov - Katastrofa, ki se je pripetila v Minneapolisu, ko se je nenadoma zrušil most, je sprožila zaskrbljenost po vsej Severni Ameriki. Mostovi, ki so bili zgrajeni pred več kot pol stoletja, niso bili grajeni za današnje razmere, ko po njih vozi vse več avtomobilov in vse več težkih tovornjakov.

Zaščita prebivalcev v vročini – Po ocenah Torontske zdravstvene službe v Torontu vsako leto umre 150 oseb zaradi poletne vročine in onesnaženega zraka. Strokovnjaki svarijo, da utegne vročinski val imeti še hujše posledice, kot na primer leta 1995 v Chicagu, ko je umrlo 600 oseb, in leta 2003, ko je v Franciji umrlo 15.000. Toronto ni pripravljeno na katastrofalen vročinski val.

Za nekaj milijonov prebivalcev ima samo pet hladilnih centrov, ki so odprti samo v času izredno hude vročine, od teh pa je samo eden odprt vso noč. Hladilni centri so v javnih zgradbah, ki sicer čez dan normalno poslujejo.

Zaščita za hazarderje – Firma Ontario Lottery and Gaming Corp., ki vodi ontarijske igralnice, je v zadnjih nekaj letih izplačala 10 oseb, da so ukinile tožbo. V zadnjih desetih letih je bilo proti njej vloženih več kot deset tožb, nekatere tudi za več kot milijon dolarjev odškodnine, največ zaradi prekrška, ker so igralnice dovolile vstop osebam, ki so z igralnico podpisale dokument, naj jim bo vstop prepovedan. Če bi tožbe razsojalo sodišče, bi to utegnilo voditi do novega zakona, po katerem bi bile igralnice finančno odgovorne za izgube zasvojenecv iger na srečo.

Novi trendi v kanadski imigraciji – Medtem ko je do nedavnega večina Mehičanov prihajala v Kanado po legalni poti kot sezonski poljski delavci, zadnje čase prihaja v Kanado več političnih beguncev, predvsem bolje situiranih in visoko izobraženih, ki v Kanadi zaprosijo za politični azil, da bi ubežali korupciji in pritiskom kartelov, ki se ukvarjajo z mamili.

Močno se je povečalo tudi število priseljencev iz ZDA, ki se je v času vlade G. Busha kar podvojilo. V Kanado prihajajo predvsem visoko izobraženi ljudje, ki se selijo iz ZDA zaradi družbenih razmer; vsaj 60 odstotkov ima končano univerzo. Vse manj pa je Kanadčanov, ki se selijo v ZDA.

Bridging the Intergenerational Gap between Seniors and Youth.

Majda Resnik

Društvo Slovenski Dom in slovenski Dom Lipa pripravljata več zanimivih prireditev in aktivnosti v bližnji prihodnosti. Vse to pripravljamo s ciljem, da bi pomagali premostiti medgeneracijsko praznino med starejšimi Slovenci in slovensko mladino.

S tem namenom iščemo ljudi slovenskega porekla, ki bi bili pripravljene pokazati, demonstrirati in deliti svoje znanje, spretnosti in izkušnje z ostalimi zainteresiranimi člani slovenske skupnosti. Če vas zanima takšno delo, pokličite Grega Dolenca, 416-573-7223.

Čipke, čipkarstvo in klekljanje je del bogate slovenske kulturne dediščine. Ta tradicionalna slovenska umetnostna obrt, ki v Sloveniji obstoja že stoletja, je izredno cenjena in tudi mednarodno priznana. Če želite pomagati obdržati ta del naše kulturne dediščine in če se želite naučiti izdelovati slovenske čipke, se prijavite na tečaj klekljanja, ki se bo začel 25. septembra v Domu Lipa. Za prijavo na tečaj pokličite Katjo Kristan, 647-818-3862.

V skladu z našim programom bomo organizirali Potica Bake-Off, tekmovanje, kjer se bodo pomerile skupine treh ali večih posameznikov različnih generacij v peki slovenske potice. Obenem bo namen tega dogodka naučiti posameznike, kako se potica naredi. Skupine bodo prejele \$50 za nakup sestavin za dve (2) tradicionalni potici. Potica Bake-Off dogodek bo potekal v nedeljo, 23. septembra, v Domu Lipa. Za prijavo in informacijo pokličite Jeanette Zemlja, 416-407-7272.

Slovenski Dom and Dom Lipa are planning several exciting events and activities for the coming year. Our goal is to Bridge the Intergenerational Gap between Seniors and Youth.

One of our first activity plans has been to set up a networking/mentor list. We are looking for people of Slovenian descent who are willing to show their experiences and knowledge with others in our Slovenian community.

Interested?

Contact Greg Dolenc at 416-573-7223.

We are currently in the midst of sending out letters to organizations and individuals re: Potica Bake-Off that will be held at Dom Lipa on Sunday September 23, 2007. Contact Jeanette Zemlja at 416-407-7272.

The following Tuesday September 25th will be the first of a series of classes in Klekljanje, Slovenian lace-making. Contact Katja Kristan at 647-818-3862.

Stay tuned to the Slovenian Radio program for future announcements of our activity plans!

Fabulous “Ful Kul” summer

Dr. Anne Urbančič

The deep blue water before me with its frothy spritzes of waves reflects the colours of the flag of Slovenia planted proudly in a stone container a few meters away. I write this column sitting on the pebbly beach just on the outskirts of Piran, the historic and attractive town on the Slovenian seacoast. The sights, smells and sounds of the sea call out to the happy bathers, gathered here on this glorious summer day from all parts of the globe.

*Nathalie, Alex, Mimi, Emma, Christine,
Emily and Alenka*

I have been in Ljubljana. There, the smooth worn cobblestones of the ancient city have welcomed the world. Slovenia’s entry into the European Union in 2004 has brought a busy babble of excited new cadences and languages into this attractive metropolis. The river Ljubljanica, flowing quiet and slow under the city bridges, mirrors the multitude of visitors and residents on its banks.

This summer the Ljubljanica has also witnessed the first Slovenian steps of six Canadian born teenagers who have come to the city to study the culture and language

of their grandparents. The group of young people, now fast friends although they did not know each other at all just a short while ago, wanted to discover how deep their roots in the country of their ancestors are. They have been attending classes at the Center za slovenščino kot drugi/tuji jezik. The two-week course for teens, now in its second year, has given them some basic Slovenian grammar, some vocabulary, a great deal of self confidence and a true appreciation for the culture. The students: Emilie from Ottawa, ON Alex Furgala (Oakville, ON), twins Kristine and Natalie Stopar (London, ON), and cousins Emma Bruneau and Mimi O’Handley (Toronto, ON) sent their registrations with some trepidation. Mimi and Emma have participated as volunteers in the “Povejte Nam Kaj!” Oral History Project at Dom Lipa and wanted to know more about Slovenia. But like their new friends, neither had ever been to Slovenia before; nor did anyone in their group speak any Slovenian. Everyone in the group felt afraid of being lost and lonely at the school. But now, after two weeks, Kristine says: “Slovenia is a beautiful country and I don’t think I could pick just one favourite memory. I loved everyone that I met. I loved the feeling of welcome that always surrounded me. My teacher was excellent and helped me a lot. The Slovenian school was one of the best experiences of my life and I will always take with me the memories that were created in these two weeks in Slovenia”. Her twin sister nods in full agreement. Alex chimes in: “The best thing about Slovenia is the people. They are the nicest a traveler could meet.

The school was great too”. Emma and Mimi also speak as one voice. They tell me that Ljubljana is gorgeous because of the scenery, the shops (including the BTC mall), friendly people, great music and fabulous delicious sladoled. And what about the language classes at the Center za slovenščino?, I ask them. “Everyone is so friendly and helpful; the language classes were really interesting and fun,” says Emma. Both girls commented on how different the Slovenian language is from English, French and Italian, languages familiar to them.

Despite the challenges of the language, the six teens were thrilled to receive a certificate at the end of the course, proof they had mastered the basics of elementary Slovenian. Along the way, Mimi, Emma, Kristine, Natalie and Alex, became friends with other Slovenian kids from all over the world, including France, the U.S., Italy, Serbia, Austria, Argentina, Russia, Germany, Macedonia and others. Together they learned not only about language and culture, but also visited Ljubljana and surrounding area as well as the castle at Velenje and the scary mine of Logarska dolina; they white water rafted on the Sava River; they had fun singing Slovenian songs and dancing traditional dances. They even baked a Slovenian dessert. They listened to popular Slovene music groups, and they learned about the likes and dislikes of Slovenian teenagers. One afternoon, well known mosaic artist, Megi Uršič Calzi showed them how to paint traditional Slovenian motifs. And yes, they had daily homework. And yes, the group even managed to complete these exercises before class. And yes, they wrote a final test. And, they all

passed! Mimi says she would definitely recommend the program at the Center to other teens. Emma says proudly: “Now I can actually have a conversation in Slovenian”.

The Center za slovenščino kot drugi/tuji jezik also has an excellent series of courses for adult learners; these courses run throughout the year as well as in the summer, and are now in their 26th year. Reaction from the adult students, who had arrived in Ljubljana from 33 different countries to learn or to improve their Slovene, is just as enthusiastically positive as that of the teen group.

In this space I usually write about Slovenians who came to Canada to build a new life, to live new dreams, often at great personal hardship. But this column represents the other side: young Canadians curious enough to explore Slovenia and their roots for the first time. And who thoroughly loved what they found. And who, I hope, have returned to their home countries with a greater respect and appreciation for the sacrifices of their parents and grandparents.

I will let Mimi and Emma have the last word. When I asked them how they would summarize their great summer experience and their new friends in Slovenia, they answered immediately in Slovenian teenage slang: Je bilo ful kul!

For more information about the Center za slovenščino kot drugi/tuji jezik (a part of the Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta), including the youth summer school, check: www.centerslo.net.

To find out more about the highly praised work of the very talented mosaicist Megi Uršič Calzi, write to info@artmegi.com.

Spored prireditev

Od 1. septembra do 25. novembra 2007

Datum	Prireditelj	Kraj	Prireditev	Tel številka
September 1	Slovenski park	Hwy 6 & 401	Baseball Tournament	416-418-6025
	Slovensko letovišče	Bolton	Chicken & Wing Night	905-238-5710
2	Slovensko lovsko društvo	Alliston	Oktoberfest	705-435-7130
	Slovenski park	Hwy 6 & 401	Piknik	416-418-6025
3	Bled	Beamsville	Labour Day Picnic	905-544-2464
8	Triglav	London	Golf Tournament	519-461-0653
	St. Joseph's Society	Villa Slovenia	Balinanje	905-561-5971
9	Triglav	London	Piknik	519-461-0653
	Slovenske fare	Midland	Romanje v Midland	416-255-2721
	Lipa park	St. Catharines	Oktoberfest	905-685-4149
16	Holiday Gardens	Pickering	Jesenski piknik	416-282-4050
	Simon Gregorčič	New Market	Vinska trgatev	905-828-4076
22	Sv. Gregorij Veliki	Hamilton	25. obletnica fare	905-561-5971
	Slovensko lovsko društvo	Alliston	Golf Turnament	705-435-7130
23	Večerni zvon	Hwy 9 & 50	Vinska Trgatev	905-625-5485
29	Bled	Beamsville	Vinska Trgatev	905-544-4264
	Slovenski dom	Toronto	Bus Tour	905-669-2365
October 6	Planica	Bancroft	Golf Turnament	905-278-2473
	Bled	Beamsville	Vinska Trgatev	905-544-2464
	Sava	Breslau	Oktoberfest	519-884-4736
7	Sava	Breslau	Oktoberfest	519-884-4736
	Slovensko letovišče	Bolton	Vinska Trgatev	905-238-5710
13	Sava	Breslau	Oktoberfest	519-884-4736
20	Triglav	London	Vinska trgatev	519-461-0653
	Dom Lipa	Browns Line	Banket	416-621-3820
27	Lipa park	St. Catharines	Scholarship Banquet	905-685-4149
	Slovenski park	Hwy 6 & 401	Jesenski banket	416-418-6025
November 3	Sv. Gregorij Veliki	Hamilton	Martinovanje	905-561-5971
10	Lipa park	St. Catharines	Martinovanje	905-685-4149
	VSKO	Browns Line	Kulturni festival	416-259-1430
	Sava	Breslau	Lovski banket	519-884-4736
	Večerni zvon	Hwy 9 & 50	Martinovanje	905-625-5485
11	S.C.C.N.	Sv. Gregorij Veliki	Jesensko srečanje	905-627-0834
17	Slovensko lovsko društvo	Browns Line	Jesenski banket	705-435-7130
	Bled	Beamsville	Lovski banket	905-544-2464
18	Triglav	London	Balinanje	519-461-0653
24	Simon Gregorčič	Browns Line	Banket	905-828-4076
	Holiday Gardens	Pickering	Jesenski banket	416-282-4050
	Slovenski dom	Manning Ave.,	Božični banket	905-669-2365
25	Slovenia Credit Union	Browns Line	Občni zbor in 50. obletnica	416-255-1742

Signing up will make you feel this good!

student\$aver

- ✓ Free internet banking
- ✓ No-fee Interac MemberCard
- ✓ No-fee Student MasterCard
- ✓ \$500 Line of Credit
- ✓ Loans at Prime
- ✓ Free Chequing Books

Slovenia
Credit Union

Main Office
725 Brown's Line
Toronto, ON M8W 3V7
Tel: 416-255-1742

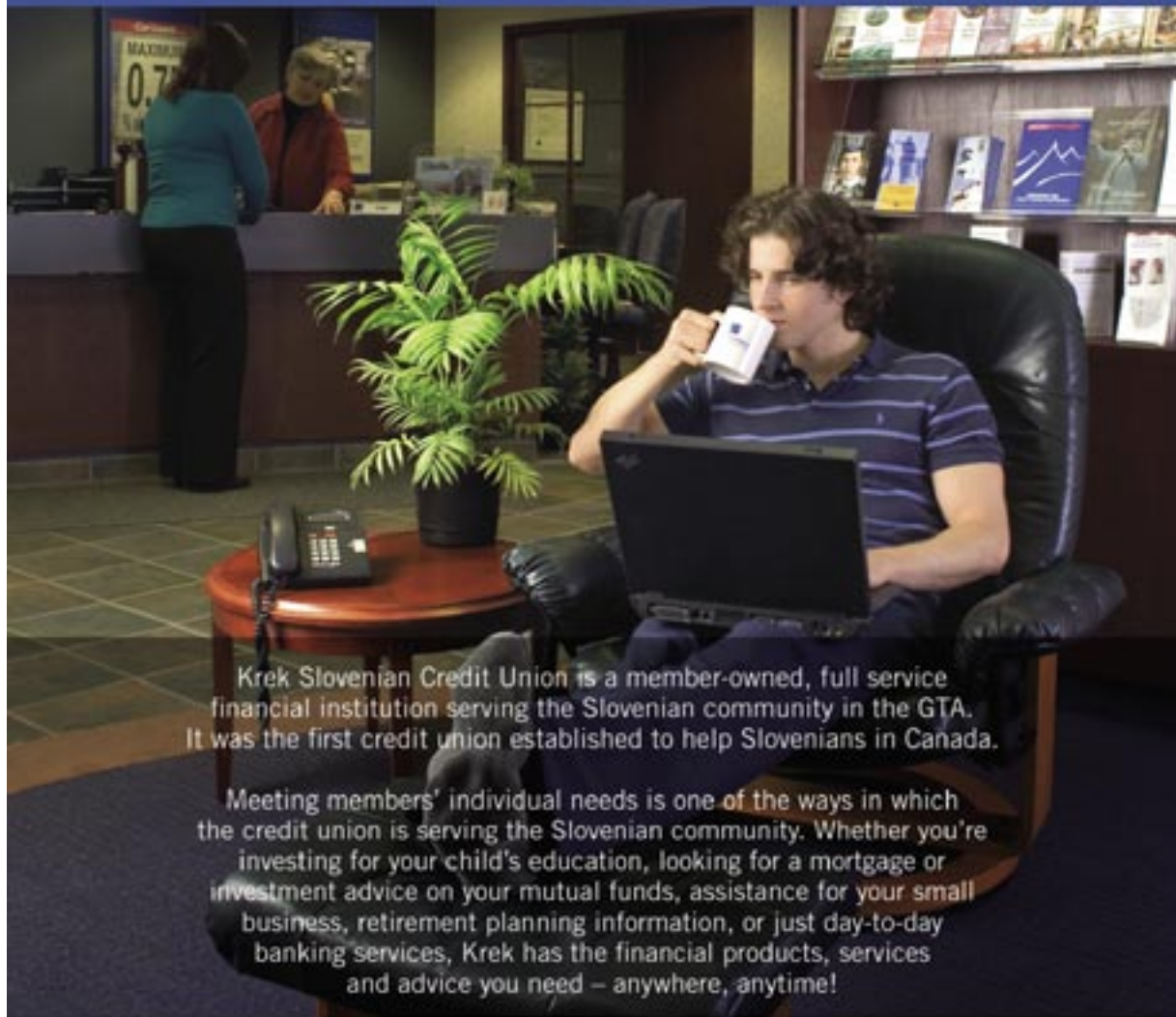
Manning
611 Manning Ave.
Toronto, ON M6G 2V9
Tel: 416-531-8475

Hamilton
23 Delawana Drive
Hamilton, ON L8E 3N6
Tel: 905-578-7511

TOLL FREE 1-888-SCU-1742

www.sloveniacu.on.ca

Banking your way @ Krek

Krek Slovenian Credit Union is a member-owned, full service financial institution serving the Slovenian community in the GTA. It was the first credit union established to help Slovenians in Canada.

Meeting members' individual needs is one of the ways in which the credit union is serving the Slovenian community. Whether you're investing for your child's education, looking for a mortgage or investment advice on your mutual funds, assistance for your small business, retirement planning information, or just day-to-day banking services, Krek has the financial products, services and advice you need – anywhere, anytime!

www.krek.ca

KREK SLOVENIAN
CREDIT UNION LTD.